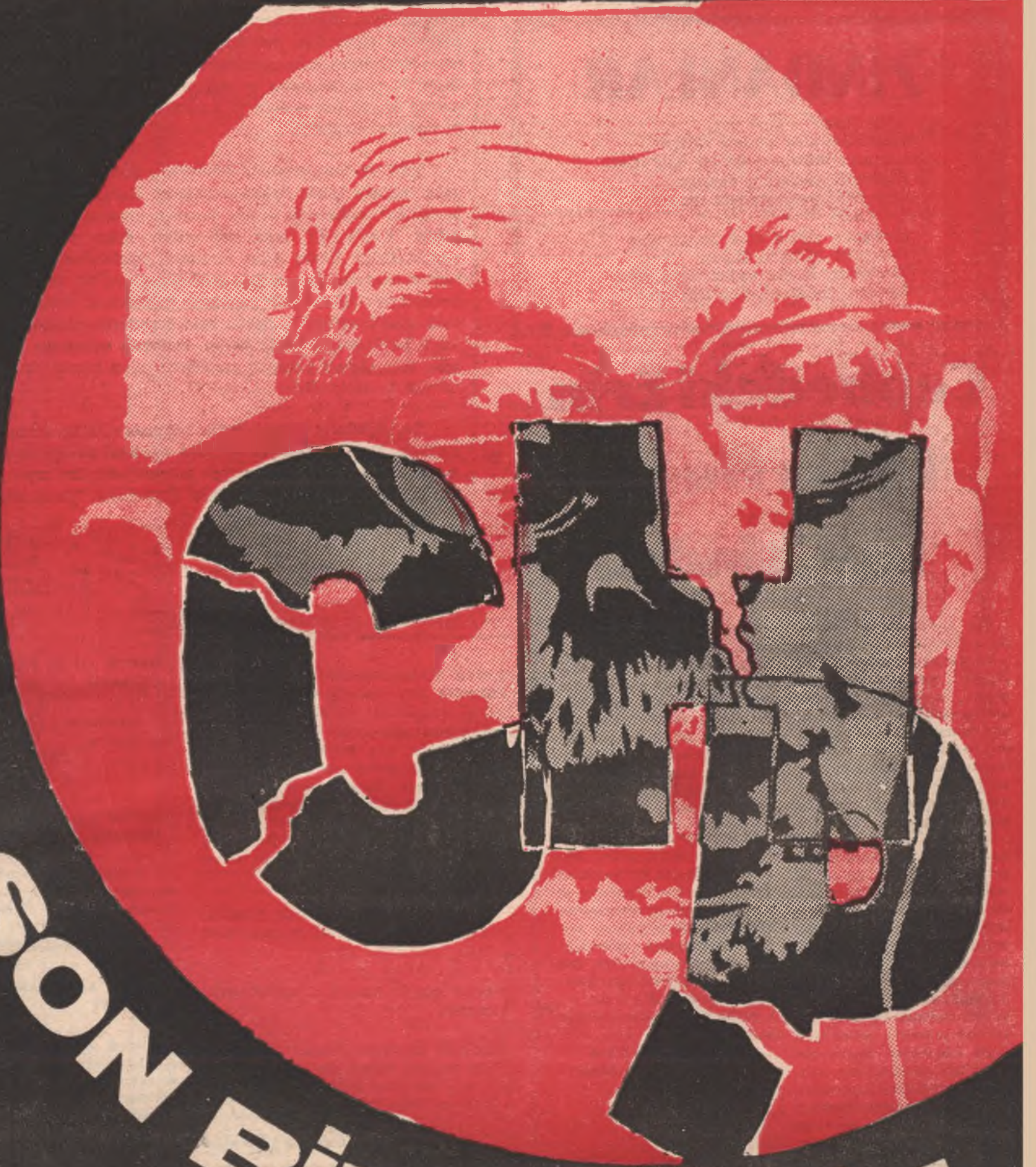

yeniden milli

MUCADELE

**SON BİR TERCİH
KARŞISINDA**

30 kasım - 6 aralık 1971

yıl:2 sayı:96

ZINDANLAR

Zindanlar, gizli yaşlarla ağlaşır
Görmeye dursun, yiğit bir kahraman
Zindanlar, acılarını paylaşır
Her ziyaretine vardığım zaman

Zindanlar, zulme nasıl boyun eğer
Duyar da iniltisini âfâkın
Zindanlar, birgün çatlar isyan eder
Anlarsa, mahkûmiyetini Hak'kın.

Cephedeki Erin Engin Huşûu İçerisinde..

Aziz milletimin fedakâr evlâtları, muhterem kardeşlerim, Göndermiş olduğunuz 12 Eylül 1971 tarihli mektubunuzu aldım. Yazılarınızı, kumandanından cephedeki mücadele sırtını dinleyen bir erin millî şuru ve mücadele azmi içinde o kudum. Allah; sizinle birlikte millî beraberliğimizi koruma azm ve heyecanı içinde olan bütün milliyetçilerden razı olsun.

Muhterem kardeşlerim, bizler de burada elimizden geldiği gevremizde bulunan işçileri do laştık. Yeniden MİLLÎ MÜCADELE mecmualarını arkadaşlara tanıttık, gaye ve değerini anlattık ve tavsiye ettik. Komünistlerin Köln ve Duisburg şehirlerinde faaliyetleri var. Türkiye mahkemelerindeki suçlu arkadaşlarını buradaki işçilere bir kahraman olarak tanıtmaya çalışıyorlar. Bunun için de mitingler tertip ediyorlar, yer yer broşürler dağıtıyorlar. Fakat bütün bunlara rağmen işçiler tarafından nefretle karşılanıyorlar. Bunun yanı sıra komünistlerin şirretliği biz milliyetçilerin mücadele azmini arttırıyor

Bize gelen mecmuaları alıyoruz, sütunlarınızı ehemmiyetle okuyor, okutuyoruz. İşçiler arasında yer yer neşriyatınızdan ve mücadelenizden bahsediliyor, yer yer mücadelenin lüzum ve önemi konuşuluyor. Haklı olduğundan şüphelenmediğimiz yazılarınız, bütün işçi kardeşlerimizin millî duygularını perçinliyor, azim ve iradesini bir kat daha arttırıyor.

Buradaki komünistlerle zaman zaman karşılaşıyoruz. Ko-

münistlerin imkânları bize zarar çok kuvvetli. Ancak savundukları davanın gayrî millî oluşu onların her yerde ve her zaman başarısızlığa uğramalarına sebep oluyor. Almanyadaki bütün işçi kitlesi onların şahsında milletimize hazırlanan tuzaqları ve komploları görüyor, mücadelenin lüzumunu daha kat'i bir şekilde idrak ediyor.

Bizler komünistleri de, onların usaklık ettiği millet düşmanlarını da çok iyi tanıyoruz. Anadolu'nun her köşesinde; altında mübarek bir şehidimizin yattığı toprak yığınlarını anıyor; vatanımızdan, milletimizden ayrı, bu topraklarda aziz şehitlerimizin mirasını korumaya andıçıyoruz.

Selâm bütün milliyetçilere ve vatanseverlere!

Şakir Olgun
B. Almanya

Aziz Okuyucu,

Milletimizin fedakâr mücadelesi, kahraman evlâdlarının omuzlarında, mesut hedefine doğru emin adımlarla yaklaşmaktadır. Her müessesede millîliliğin bayraklaştığını görmenin, milletimizin temiz ideallerinin kafalarda billurlaştığına şahid olmanın sevinci var gönüllerimizde. Yeniden Millî Mücadele'nin fikirlerini, yurt içi ve yurt dışında gerçekleştirilmesi zarurî birer hedef olarak bilen kardeşlerimiz hergün yeni merhaleler katetmektedirler. Karşılarına çıkan ve millete düşmanlığı kesin cepheler, güneş karşısında eriyen buz dağları gibi çözülmekte, bu çözülüşün perişanlığı içinde kahrolmaktadır.

Millî idealler etrafında kenetlenen kadrolar, zaferinden emin olmanın gönül huzuru içinde bulunmaktadır. Kardeşlerinden bir kısmını, kahpe komplolar neticesinde zindan duvarları arasına bıraksalar da, onların devrettiği bayrağı daha çok azim, daha çok iman ve kinle taşımaktadırlar. Yavuz Aslan Argun'a, Anadolu'nun pek çok yerinden gönderilen telgraflardan aşağıda nakledeceğimiz bir demet, bu imanı dile getirmektedir. Milletimizin mübarek mücadelesi, evlâtlarına zincir vurdurmak için komplo düzenleyen hain çevrelerin yüreklerindeki amansız korkuyu büyütülmektedir. Bu korku, hainlerin uykusunu kaçırmaktadır. Onun için, kötü akibeti yaklaşan varlıkların telaşı içinde, ihanetlerini katmerlendirmek istemektedirler.

Şu telgafların taşıdığı iman karşısında telâşlanmamaları da mümkün değildir. Zira vaktiyle, devletimize düşmanlık edenler de, gönderilen namerler karşısında aynı ürpertiyle titremişlerdi. Bu iman yine o aynı imandır. Ve bu heyecan yine o kutlu heyecandır. Şimdi telgrafları beraberce okuyalım

YAVUZ ASLAN ARGUN — KIRKLARELİ CEZAEVİ

Muhterem ağabeyimiz, Geçmiş bayramınızı tebrik eder, esir Türkler ve İslâm âleminin kurtuluşu olacak asıl bayram günlerinin özlemi içinde Allah'a emanet ederiz. Yürüyen mücadelemiz «Bir günün diğerine eş geçmeme» prensibine uygun olarak millî hedefe doğru yaklaşmaktadır. Sizi, millet düşmanlarını kahredecek olan kinimizle selamlarız.

VAKIFLAR YURDLU
MÜCADELECİLER

YAVUZ ASLAN ARGUN — KIRKLARELİ CEZAEVİ

Hapishane köşelerini sıcağık yataklarına, milletin varolma davası için tercih eden siz ağabeyimin bayramını Doğulu kardeşlerim adına kutlarım. Saygılarımla.

ÖMER HATİBOĞLU

YAVUZ ASLAN ARGUN — KIRKLARELİ CEZAEVİ

Milletimizin kurtuluşu için hapishanenin loş köşelerini rahata tercih eden kahraman millet evlatlarının mücadelesi mesut hedefine doğru yol almaktadır. Milletin mücadelesini durduracak hiçbir güç yoktur Gerçek bayramlara kavuşmak ümidiyle, bayramınızı tebrik eder sevgi ve saygılarımızı sunarız. Canımızla başımıza uğrundayız. Gazan muzaffer olsun

ÇORUM MİLLİYETÇİ
KÜLTÜR BİRLİĞİ

YAVUZ ASLAN ARGUN — KIRKLARELİ CEZAEVİ

Bayramınızı kutlar selam ve hürmetlerimiz sunarız.

KAYSERİLİ MİLLİYETÇİLER

YAVUZ ASLAN ARGUN — KIRKLARELİ CEZAEVİ

Bizlerden ayrı geçirdiğin mübarek ramazan bayramını tebrik ederiz. Müsterih ol! Milletimiz yaşayacak, düşmanları kahrolacaktır. MEHMET GÜNGÖR — İZMİR

YAVUZ ASLAN ARGUN — KIRKLARELİ CEZAEVİ

Sebeplere olan Mason - Komünist işbirliğinin kırılacağına inanıyor, göz yaşımızı içimize akıtıyor, kinimizi yumruğumuza seriyor ve milletçe, heyecanla, sevgiyle kutlayacağımız bayramları gözlediyoruz. Sizin ve hapishanedeki millet evlâtlarının Bayramını tebrik eder, Millî Mücadelemizde muvaffakiyeti Allah'tan niyaz ederiz.

ERZURUMLU MÜCADELECİLER ADINA
HAMDİ KALYONCU

YAVUZ ASLAN ARGUN — KIRKLARELİ CEZAEVİ

Mason - Komünist işbirliği ve komplosu ile iğrenç bir iftira neticesi uzun zamandır hapishanede bulunuyorsunuz. Gösterdiğiniz sabır, metanet ve iman örneği rehberimizdir. İdrak ettiğimiz mübarek Bayram azız milletimiz, bütün esir Müslüman - Türk illeri ve İslâm âlemi için hayırlı olsun. Bayramınız mübarek olsun.

YÜKSEK ÖĞRETMENLİLER ADINA
İDRİS

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık sivası
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 — SAYI: 96

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

İDARE YERİ :

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

Günes Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Üç aylık : 18 Lira
Altı aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira

YURT DIŞI :

Üç aylık : 25 Lira
Altı aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

BAŞYAZI

HALKA DOĞRU

Geçen bayram haftası içinde, Türk milletinin inanç, özlem ve ideallerinin Mücadele Birliği kılığında doğuşunun, dördüncü yıldönümünü kutladık. Müslüman Türklerin bölünmez birliğinin ve sarsılmaz inancının sembolü olan birlik, vazifesini şerefle yerine getirmiştir. Bütün beşeri büyüklükler, doğduklarında anlaşılabilirler. Bu, bütün büyük hareketlerin alın yazısıdır. Doğdukları gün, hurra'larla, şak-şak'larla karşılanan sosyal hastalıklar, azametli görünüşleri altında, iflaslarını kısa bir süre gizleyebilirler. Bunlar tıpkı çakşır otu gibidirler. Saltanatları üç günlüktür...

Gerçeğin en son ve en büyük habercisi «Mihnet insana, onun inancının büyüklüğü ölçüsünde, rastlar.» buyurur. Peygamberler, gerçek alimler, arifler ve veliler ve sonra inancı çapında herkes, bu gerçek çilesini çekmiş değil midir? Zavallı tepeciklerde, onların doruklarını süsleyen beyaz taşlar gibi karlar birikebilir mi? Cüce tepelerin, batmanlarla kar yükünü çekmesini kim bekler?

Kendini aşma, gaybe bağlanma demek olan inanç yüceliği, çilesiz, belası olur mu? Elbette olmaz. Süfli iştihaletleri ateşe atma, fanî varlığını aşma, meşakkatsiz olur mu? Çirkefleşen toplumun, gerçek bir toplum haline gelişini sancısız, sızısız olur mu? Ya toplumun hamallığı? Ataletin bataklığından, iftiranın ateşinden, düşmanın tuzağından geçmeden olur mu? Ayaklar, ısırgan dikenleri ile dalanmadan, iç ve dış kötülüğün dikenleri, ayakları şerha şerha yarmadan iftiranın acımasız taşları vücudunu kanatmadan toplumun hamallığı olur mu?

Gerçekten inanan, bağlanan ve seven, sevdiğinin hoşnutluğunu almayınca, olur mu? Sevdiği uğrunda mihnete katlanmayan, sevdim der mi? Sevdiğine bakacak yüz bulur mu?

Mutlak gerçeğin en son ve en büyük habercisi, ne demiş ve ne der? Duyalım hele... Asırlarca evveldi. Kızgın güneşin altında yana yana, taşlara taşlara, o yürüyen erkek güzelliği, ayakları kanaya kanaya, o vücutların en güzeli, en asili taşlara taşlara, sendeleye sendeleye yürüdü, yürüdü... Yürüyor, yürüyor... Ne sızlanma, ne telaş, ne kin onun ufkuna yaklaşmadı. Ya ne dedi?...

«İlâhî, kuvvetimin zaafa uğradığını, çaresiz kaldığımı, halk nazarında hor görüldüğümü ancak sana arz ederim, ancak sana şekva ederim. Ey merhametlilerin en merhametlisi! Herkesin hor görüp de dalına bindiği biçarelerin Rabbi sensin! İlâhî! Huysuz, yüzsüz bir düşman eline beni düşürmeyecek, hattâ hayatımın dizginlerini eline verdiğin akrabadan bir dosta bile bırakmayacak kadar beni esirgersin, İlâhî! Gazabına uğramadıysam çektiğim mihnetlere, belalara aldığım. Fakat senin siyanetin bunları göstermeyecek kadar geniştir. İlâhî! Gazabına uğramaktan, rızasızlığına duçar olmaktan, senin o karanlıkları parıl parıl parlatan, dünya ve ahirete ait işlerin medârı salâhı olan yüzünün nuruna sığınırım. İlâhî! Sen razı olasıya kadar işte affını diliyorum. Her kuvvet, her kudret seninle kaimdir.»

Sen de öyle demeğe çalış.

Asırlarca evveldi. Bir babanın kızını, sırtından kancıkça okladılar. Gencecik yavruyu, evliliğinin tomurcuğu açmadan, soldurdular. O gamlı baba ne dedi? Ne yaptı? İnsanlığın doruğunda, bayrak gibi dalgalanan, rahmet gibi sallanan ne yaptı?

İnsanlığın şeref sembolünün en yücresi, günahlarımızın şefahtçisi başa, ne yaptılar? O, ne yaptı?

İnsanlığın batağını kurutmak için koşana,

günahlarımızı şefahtle yumak için seyirtene, son çağın adamını gerçeğe, iyiliğe, doğruluğa, güzelliğe çağırana, çağlar boyu çağırana ne yaptılar? Kinle, iftira ile, tırnakla, yumrukla, bıçakla koş-tular... Gültü bıçakla, sevgiyi ateşle, umudu kanla karşıladılar. İzdırabımızın yüküne, umudumuzun başına üşüştüler, koşuştular... Öldü sanıp kaçıştılar. Yere döküldü; insanlığın yüz akından, rahmet yaşayan damlalarca kan... Kara yerin bağrına düştü; gerçeğin, güzelin ve iyinin insanlığa çağlar boyu söyleyen ağzından, billur iki diş...

Taşlaşan kalbleri, kinle dumanlanan kafaları bir yana at. Dağların kalb' olsa erimez mi? Denizlerin yüreği olsa kurumaz mı? Kancıklıkla, kahpelikle ve hainlikle kalkan başlar ve gövdeler üstüne yumulmaz mı?

Fakat, o ne yaptı? Daha demin onu boğmaya gelenler, vurmaya koşanlar değil, öz çocukları vardı karşıda sanki... O güzelim yüzünden akan kanları, bedeninin sızısından daha ağır gelen alayları, horlamaları, iftiraları duymuyordu sanki... Şefkatin gözleri; tezcanlı, dayanıksız hıncımız üzerinde dolaştı, rahmet müjdesi zarif iki el yükseldi, yükseldi... İnsanlığımızın ufkunu aştı... Ve sevginin kelimeleri insanlığın kubbesi-ne yazıldı...

Hız. Musa'nın, azan kavmini gördüğünde söylediği söz değil. «Rabbim beni neden terkettin?» sözü hiç değil. İnsanlığın ufkunda yazılı kelimeler... Aydınlik kelimeler... «Yarab, onlar bilmiyorlar... Bağışla...» İşte bu kelimeler...

İşte şimdiden geri, ey milletin evladı, ey alnında gerçeğin ışığı ışıyan, yüreğinde en büyük sevginin hasretli yanan kadın, kız, kızan, genç ihtiyar, halktan yana çıkmak, halkın içinde olmak ve halka gitmek budur? Halkı, hak için sevmek budur!

Bak koca Yunus ne der?

«Derviş bağı taş gerek,
Gözü dolu yaş gerek,
Koyundan yavaş gerek,

.....
Dögene elsiz gerek,
Sögene dilsiz gerek,
Derviş gönülsüz gerek.»

.....
İşte söz budur. Halka böyle davran.

Halka karşı yağmur gibi ol. Bak! Yağmuru yıkamadığı kir, ıslatmadığı toprak var mı? Günahların tarlasına da yağmur damlaları düşmez mi? Sakın bilgini, görgünü ümidini kardeşlerinden esirgeme. Hatırla, hep beraber, daha önceleri sahipsiz koyun gibi dolaşmıyor muyduk? Kardeşlerini, halkını, kurtarmakta fedakârlığın sınırı olur mu?

Halkının ihtiyaçlarından, yola çık. Halkın seni yalnız bırakmaz. Halkın söyleyen ağzı, ağlayan kalbi, düşünen kafası, ol. Halkın ihtiyacını bil. Davranışını, özlemini öğren. Fedakârca önüne geç. Seni takip edecekler. Halkla beraber gerçeğe yürü...

Sürüsünü kurda kuşa kaptırana, çobanlık yarasır mı? Sürüsünü, hayına, hırsıza, uğursuza, namerde, kancığa, kahpeye kaptırana çoban denir mi? Toplamayıp dağıtana, birleştirmeyip ayırana çoban denir mi hele. Hele böylesinin sürü sahibine yüzü mü olur? Sen de çobansın. Topla, birleştir. Yorumla, dağıtma. Memur olduğun unutma!

Zinhar gurura kapılmayasın. Ardınca yürüyorlar demeyesin. Kendini beğenme. Kendine karşı müsamahan olmasın. Kılıcın, nefsinin ense kökünde sallansın...

Kalkın! Halka doğru yürüyelim!

Yeniden Milli Mücadele

CHP Son Bir Tercih Karşısında

Siyasi hayatta gelişen bütün olaylar, çeşitli yan tesirler de doğurmak tadır. Siyasi atmosferin bir kesimin de meydana gelen dalgalanmalar, diğer bölgeleri de etkilemekte ve bazen çok hayati neticelerin doğmasına vesile olmaktadır. Hususen, köklü temellere oturtulmamış Türk siyasi hayatında, bu tür dalgalanmalara daha çok rastlanmaktadır. Partiler tarzında teşekkül eden siyasi kuruluşlar, dalgalanmalardan en çok müteessir olanlardır. Gelişen olaylara göre, partiler bünyesinde de bölünmeler, parçalanmalar, yıkılmalar, yeniden doğmalar olağan hale gelmektedir. Türkiye'de sistem değişmesinin olduğu tarihlerden bugüne kadar, yerleşmemiş arz bölgelerinde görülen hareketlilik, çökme ve yükselme olayları bizim hayatımızı da kaplamıştır. Ülkemize bir türlü monte edilemeyen mekanizma, pek çok partinin, insanın veya insanların eritilmesine ve tüketilmesine sebep olmuştur. Türk Milleti, aktif yer işgal ettirilmediği siyasi vasatta, sadece mevcutlar arasından seçme yapma durumunda bırakılmıştır. Ve komünist eğilimliden, kapitalist muhte vahya kadar kurulu tükenenleriyle birlikte 1971'e kadar gelinmiştir. Bu gün dünden farklı değildir. Ve yine yer yer patlamalar duyulmaktadır.

Bugün en kalabalık milletvekili sayısına sahip olan iki parti, AP ve CHP huzur içinde değildir. AP, 1969 seçiminden beri, bünyesinde vukubulan kaynaşmaları, mason yönetici kadronun iradesine muhalif düşen bir grubu tasfiye etmeye kadar varmış ve bu bölünmeden yeni bir parti doğmuştur. Ama AP içinde siyasi hedef ve millet karşısında alı nacak yer tayin tartışması durmamıştır. Zaten bu mümkün de değildir. Zira ne milletin büyük çoğunluğunun oylarıyla teşekkül eden bir parti, kozmopolitizmin kör kuyusuna terk edilir, buna karşılık ne de milletin oylarını menhus saltanatını sürdürme vasıtası olarak kullanmak isteyen mason şefler, şerefsiz müca deleyi bırakırlar. AP içindeki bu yön tayin etme kavgası, belki de milletin siyasi hayatta aktif kuvvetini hissettireceği ve mason şefler saltanatını kapı dışarı edeceği zamana kadar sürecektir.

CHP'DEKİ KAVGAYA DİKKAT!

Asıl dikkatleri çeken gelişme CHP de cereyan etmektedir. Dikkatleri çekmektedir. Çünkü, Türk siyasi hayatının en kıdemli ve en istikrarlı teşkilatı olarak görünen bu parti, son yıllarda, hususen son 9 ay içerisinde, bütün tarihinde müşahade etmediği olaylara ve bizzat kendi şefini ürperten sonuçlara sahne olmaktadır.

CHP içerisinde, çeşitli gruplar ve bu grupların kavgaları var olagelmıştır. Ama cereyan eden kavgalar, tarihinin hiçbir döneminde CHP'yi

bu kadar kesin tercihler yapmakla karşı karşıya bırakmamıştır. CHP bugün kesin bir tercih yapmakla karşı karşıyadır. Bu tercihin ne olduğunu belirtmeden önce, CHP'deki kavganın hızlandığı tarihi, kavganın gerçek sebebini belirtmeyi uygun buluyoruz. Kavganın muhtemel neticeleri ise CHP'nin yapacağı tercihe bağlı olarak değişecektir.

CHP'DEKİ BLOKLAŞMANIN KESİN TARİHİ

Türkiye'nin kaderi üzerine söz söylenildiği günlerde 12 Mart Muhtırası verilmiştir. Bu 3 maddelik muhtıra AP'nin bünyesinde olduğundan belki daha fazla CHP'nin saflarında çalkantılar meydana getirmiştir. 27 Mayıs'ın bulanık suyundaki balık avcısı ihtiyar Şef İnönü, 12 Mart Muhtırasının karşı saflarında yer almış ve demokrasi şampiyonluğunun danskasını yapmıştır. «Bir ordu komutanı çıkıp meclise mangasına emreder gibi şunu yapacaksın, şunu yapmayacaksın derse, orada demokrasi-den bahsedilmez» mealindeki sözleri onun 12 Mart Muhtırası karşısındaki tutumunu ortaya koymaktadır. İnönü, belki de hayatının ender hesapsız davranışlarından birini yapmış marksist sekreteri Ecevit'in propaganda mekanizması içinde kaybolduğunu hissedebilmesi için epeyce zamanın geçmesi gerekmiştir. İnönü ancak, Nihat Erim'in başbakan adayı olarak istendiği zaman, pek çok şeyin değişmiş olduğunun farkına varmıştır. İnönü, Nihat Erim'i başbakan olarak vermek mecburiyetini hissetmiştir. Bunun üzerine G. sekreter Ecevit istifa etmiştir. İşte o günden bu güne, CHP içerisinde, büyük didişmeler olmaktadır. Ecevit ten sonra Genel sekreter olan Şeref Bakışık da geçtiğimiz hafta istifa etmiştir. Yerine, İnönü'nün telkinleri neticesinde Adıyaman milletvekili Dr. Kamil Kırkoğlu seçilmiştir. Parti ileri gelenlerinin de belirttiği gibi, bu sadece geçici bir durulma meydana getirecektir. CHP içerisinde, iltihab ve zehiri bütün bünyeyi kaplamaya istidatlı bir kör barsak

— Millete kan kusturulan «Şeflik devri»nin kefareti ödüyorsun ey İnönü... Görüyorsun ki, ebedi muhefette kalmak bile bu kefareti ödemeye yetmiyor.

günden güne büyüyecek ve ameliyat masasını zaruri kılacaktır. Yine kesin tercihe gelmiş bulunuyoruz.

Halkın CHP'ye oylarını vermeme si iğrenç bir nankörlükle, yanlış değerlendirilmiştir. «Halk bilinçlenmiştir, halk kendisinin menfaatlerini koruyanları bilmez, halk uyutulmuştur, halk hâlâ orta çağ eğitimi içerisinde» gibi, ancak milletimizin asırlık düşmanları tarafından söylenebilecek sözler, utanmadan CHP'li kalem ve ağızlarca devamlı tekrar edilmiştir. Gerçekte millet başka bir protesto şekline sahip olmadığı için protesto hislerini bugün demokrasi kahramanı geçinenler, o devirlerde terör ve baskılarla ezdikleri için, elindeki oydan başka imkânı olmadığı için, hiç olmazsa onu nefretinin sembolü olarak kullanmıştır. Ama, herşeyi politik ihtiraslarının, sahte penceresinden bakarak değerlendirenler, milletin bu demokratik protestosunu anlayamamışlardır. Gittikçe de, takibedegeldikleri kör yolun içinde kaybolmuşlardır.

CHP'DEKİ KAVGANIN GERÇEK SEBEBİ

CHP'deki kavganın gerçek sebebi ne bir kısmının dediği gibi, basit bir sandalye ve partiyi ele geçirme yarışıdır, ne de diğer bir zümrenin, kendi tarafına prestij sağlamak niyetiyle getirdiği, «CHP, Ecevit'in temsil ettiği sosyal demokrasiyi benimsemiş olduğu için böyle oldu» şeklindeki izah tarzı CHP'deki didişmeyi izaha yeterlidir. CHP'deki kavgaya 12 Mart'tan itibaren hayati bir durum kazanmışa göre 12 Mart'ın bünyesini ve bunun CHP ile zıtlaşan durumunu tahlil etmek bize gerçek sebebi bulduracaktır. Bu, aynı zamanda, bugüne kadar, CHP ile Millet arasındaki münasebetlerin de tahlili demek olmaktadır.

CHP, devri iktidarı ve muhalefetleri boyunca, temsil ettiği ve katıyen milletle alakası olmayan bir fikrin ve grubun menfaatlerini korumuştur. CHP'nin iktidar olduğu devirler, milletin yedi yaşındaki çocuğundan yetmişlik dede ve ninesine kadar ızdırap ve çile tufanlarının içinde yüzdürüldüğü devirlerdir. Korkunç bir memur despotizminin menhus temsilcisi olarak millet nazrında şekillenen CHP, bir türlü halkın temiz sevgisine ve bağlılığına mazhar olamamanın, derin ruh buhranlarının birikimini taşımıştır yüreğinde. Bugün delikanlı olmuş, CHP devirlerinin mini mini, gönlün de milletiyle beraber yaşama ümitleri uçuşan çocuğu, içli şair, yaşadığı devirlerin şöyle dile getirir. Hâlâ o devirlerin, ürpertici hatırasını mısralarında hissetmemek mümkün değildir:

«Hep - Biliriz bayramları - Çocukluğumuzda geçen - Yırtık omuzlu işlik - Yarım çarıkla ayakla - Ağzımızda yavan lokma - Kar çiğnerdik - Sokakta... - Ve O Bal çiğnerdik - Ayağı - Sıcak suda - Biliriz - Çocukluğumuzda geçtiğimiz günleri - Bacalara bakarak - Şef girecek diye - Bayram geceleri - Yıllardık... - Korkunç yüzlü - Ağzı kanlı...» Böylece devam ediyor şiir. Sormak lazımdır hal kımıza: Kim memnundur CHP devrinin siyasi iktisadi havasından. Bir

kaç, bu devrin zengin ettiği, mevki ve makam sağladığı çevrelerden başka. Halkımıza, CHP devrinden korku, ürkeklik ve içli bir kine karışık gözyaşından başka ne kalmıştır. CHP'nin altı okundaki «halkçılık» prensibi, kendi teşekkül ettirmek için uğraştığı bir grubun adamının dışında, Türk milletinin bağrına saplanan bir ok olmuştur sadece. CHP, bir türlü halkın partisi, milletin teşekkülü olamamıştır. Ve temsil ettiği gayri millî sistemle beraber, milletin en demokratik protestosu ile karşı karşıya kalmıştır. Oy çoğunluğu ile iktidara gelememek, CHP'nin ay rılmaz vasfı haline gelmiştir.

12 MART'IN TEMSİL ETTİĞİ İDEAL

Yalnız bu devirlerde sivil ve üniformalı aydın kadrolar, CHP'nin sahte hedef ve sloganları ile iğdiş edilmiştir. Milletimizin hayat sahasından silinmesi prensibinde birleşmiş, beynelmilel emperyalist kuvvetlerin, aydın kadrolara Tanzimatla birlikte taktığı kanca, bir türlü kırılıp atılamamıştır. Bu devrede aydın kadrolar, hâlâ yabancı diyarların samyelinde estirmektedir ülkemiz de. CHP, adeta aydın kadroları haca mat etmekte, kanını, millete adaya-cağı ruhunu tüketmektedir.

CHP'nin düşüncelerini yozlaştırdığı ve artık müsbet düşünme imkânlarını kaybettirdiği pek çok CHP'li okur-yazar takımı TİP'in oltalarında salınmaya başlamıştır. CHP'nin merkez yönetim kurulunda yer alanlar, araştırma heyeti koltuklarını işgal edenler, CHP borazanlarıyla fikir ve kalem arkadaşlığı yapanlar, TİP ve ya herhangi bir sosyalist grubun çevresine üşüşmüşlerdir. CHP fikir ve programı, girdiği her kafada ekşimiş, kokuşmuş ve artık o dimağı iş göremez hale getirmiştir.

Aydınlık halk arasındaki bu tezat, 27 Mayıs ile CHP hesabına bir kere daha artırılmıştır. Lakin 27 Mayıs sonrası Türkiye, artık eskilerin Türkiye'si değildir. Yeni akımlar boy atmaya başlamıştır. Başta sosyalist olduğunu gizlemeyen TİP, CHP'nin bazı oy ve fikir kaynaklarına el atmaya başlamıştır.

Milliyetçi akım da, doktrin ve sosyo-politik meselelerde sağlam görüşler getirme devresinde bulunmaktadır. 1960'tan bu tarafa, CHP saflarında bulunan aydınlar, artık örümcek bağlamış hasta fikirlerin sıkıcı havasından kurtulmak TİP ile CHP arasında paylaşılmayan slogan kavgasının çarklarından fikir ve şuur birikimlerini kurtarmak için çaba sarfetmeye başlamışlardır. Yavaş yavaş halkla kaynaşmaya, halkın ızdıraplarını yürekten yaşamaya ve bunu samimiyetin asgarî şartı olarak görmeye başlamışlardır. Aydınla halkın git gide bütünleşmeye başlaması, CHP'yi yalnız kalmaya doğru, tecrid edilmeye doğru sürüklemiştir.

Bu gelişme 12 Mart muhtırasına kadar gelir. 12 Mart muhtırası, ne sadece AP'yi hedef almaktadır ne de sadece CHP ve parlamentoyu Muhtıra, bugüne kadar uygulanan ve bu uygulamayla sakatlığı her geçen gün biraz daha anlaşılan, siyasi ve politik fikirlerin gayri millî, gayri in-

SUÇLUYUZ!!

sani tortularını hedef almaktadır. CHP de, AP de bu siyasi, sosyal ve politik muhteva içinde bulunduğu içindir ki, en büyük darbeyi yemiştir. Bunların paralelinde olanlar hakkında da başka türlü bir söz söylenemez. 12 Mart Muhtırası, sivil ve üniformalı aydın kadrolarda beliren, siyasi, sosyal, ekonomik ve kültürel sahalarda, millî doktrinden fıskıran bir düzenlemenin kesin arayışını, gizli bir mesaj halinde getirmektedir. Bu muhtıra, Türk aydınının, milletin sinesine atılmak azmini dile getirmektedir. Türk siyasi hayatındaki partiler, bu ruhla kaynaşıp kaynaşmamaları oranında çalkantıyı hissetmişlerdir. Bundan sonra da çalkantıyı durdumak mümkün değildir. CHP, 12 Marttan en büyük darbeyi bunun için yemiştir. Gerçekte Ecevit'i türlü demokrasi kalpazanlıklarına sevkeden, İnönü'nün beyininde korku urunun teşekkülüne sebep olan husus sivil ve aydın kadroların milletle bütünleşmeye başlamasıdır. Ve tarih, CHP'yi beklenen sonuyla karşı karşıya bırakmıştır. Şimdi CHP kesin tercihi yapmalıdır.

CHP, SON BİR TERCİH KARŞISINDA

Tarihin bu yıllanmış partiyi getirip bıraktığı nokta budur. CHP, neyi tercih edecektir? İnönü'nün artık bilmesi gerekmektedir ki, Türkiye'de milliliğe doğru kesin bir yöneliş, hızlı ve temkinli bir akım mevcuttur. Sinesinde, Kars'taki çobandan İstinye'deki işçiye kadar, Hakkari'deki köylüden, Üniversite'deki profesöre kadar bütün millet top landığı bu akımın durdurulması, eritilmesi, yutulması mümkün olmayacaktır. Bu akım, önüne duranları, bir sel önündeki pislğin durumu gibi bir kenara itecek güçtedir. O halde CHP ne yapmalıdır? CHP, bugüne kadar, milletin en buhranlı günlerinin sorumlusu olarak millet vicdanında kara, karanlık bir yer işgal etmektedir. Bu kara lekenin silinmesi kolay değildir. Açılan yaranın sıızısını unutmak güçtür.

CHP ve İnönü, tarih boyunca işlediği büyük günahın kefaretiyi ödeyebilmek ve millet vicdanında bir af kapısı açabilmek için, bütün siyasi tarihini inkâr etmek, şef korkusuyla yüreklerine kan indirilmiş, Milletimin yağız delikanlılarının yavrularından af dilemek mecburiyetindedir. CHP için birinci tercih geçmişini inkâr etmektir. Zira, millete geç mişini, bütün varlığını inkâr ettirme suçu ancak bu şekilde affa uğrayabilir. CHP'nin artık yaşama şansı bu hususu kabule bağlıdır.

CHP artık yaşamak istiyorsa, millete bağlı olmanın, millî ideallere ters düşmemenin şart olduğu gerçeğini kabul etmelidir. Milletinin bünyesinin, yabancı her türlü organı, vücuttan dışarı atacağına, vücuda faydası kalmamış bilakis durdukça zararı dokunacak mide tortularının bünyeden çıkarılacağı realitesini kavramalıdır. Millet bünyesinde yaşamının şartı, onun ahengine uyabilmektir. CHP eğer, Türkiye'nin siyasi hayatında bir yer işgal etme şikâkını benimsiyorsa mutlaka yukarıda söylediğimiz tercihi yapmalıdır.

Tercih edeceği ikinci şık, millete yabancılaşmış, halka düşman, köklü kaybolmuş bütün siyasi kadroların fosillerinin yaşadığı tarihin sinesine gömülmesidir. CHP dedi çekişmelerin sonu, yapacakları bu tercihe bağlı olarak değişecektir.

Birkaç komünist hakkında idam kararı verilmesi ve bazılarının da mahkemelerinin sonuç safhasına girmesi üzerine başlatılan «idam cezalarının kaldırılması» kampanyası, geçtiğimiz hafta da sürdürülmüştür. Yine Ulus'tan dönme Barış Gazetesi ile patronluğunu Türk — İŞ'in yaptığı Akşam Gazetesi, bu kampanyanın yürütücülüğünü yapmıştır. Barış, Rasim Adasal'a bir inceleme yaptırmıştır. Rasim Adasal belki samimi düşüncesi olabilir, ama gazetenin politikasına alet olarak, bu kampanyanın çarkları arasına kendisini kaptırmıştır. Diğer taraftan Akşam Gazetesi de, niyetlerine Ali Güzel diye

bir Cumhuriyet Savcı yardımcısını alet etmiştir. Ali Güzel şöyle demektedir. «Dünyadaki gidiş, idam cezalarının terkedilmesi yönündedir. Bu sonuç; sadece insancıl düşüncelerin ağırlığı ile değil, aynı zamanda ölüm cezasının aklı uygun olmadığı faydasızlığı ve adaletsizliğinin anlaşılmasıyla elde edilmiştir. (Akşam, 25 Kasım 1971) Yazmış oldukları yazılarla idam cezalarının kaldırılması taraftarı olan bu kimseler, ortaya koyduğumuz «vatana ihanet suçunun ve milleti komünist diktatoryasının cehennemine atmak hareketinin» de affedilip edilmemesi ile ilgili olarak orsını isteyen herkes, devam eden mahaya koyduğumuz sorunun cevabını vermemiştir. Bu soruyu yine tekrarlıyoruz. İdam cezalarının kaldırılmakemelerde varılan idam kararı sonuçlarının da affedilmesine taraftar mıdır? Düşmana casusluk yapan ajanların affedilmelerine taraftar mıdır? Kendilerini durup dururken ve bazı komünistler hakkında verilen idam kararlarından başka aktüel olabilecek idam kararı yokken, bu türlü yazı yazmaya iten sebep nedir?

Bu kampanyaya katılan fertler,, yan tarafta fotokopisi görülen ve Fransa ile Almanya'da dağıtılan kızıl propaganda broşürlerini desteklemek ten başka bir şey yapmadıklarını bilmelidirler. Yazdıklarının ve söylediklerinin de bu propaganda broşürlerinde yazılan şu iğrenç yazılardan sadece dozup itibarile farklı olduğunu unutmamalıdır. «Faşist Mahkeme lerin idam kararlarına karşı çıkalım. Halk düşmanı Erim Hükümetinin askeri mahkemeleri bir çok devrimciyi idama mahkum etmeye başlamıştır.

Arkadaşlar, Bu insanlık dışı mahkemelere karşı çıkmak, kendisine en aşağısından demokratim diyen her kimse için bir görevdir. Faşist mahkemelerin kararlarına karşı çıkmazsak, faşistlerle birliğiz demektir. İdam kararlarına karşı çıkalım; İdamı istenen devrimcileri kurtarmak için bütün gücümüzü seierber edelim. Faşist iktidara karşı birleşelim.» Suçluyoruz ve diyor ki, şu günde idam kararlarının kaldırılmasını isteyen herkes eğer kendi hareketine, milletçe tasbib edilecek bir sebep göstere mezse, kızıl propayanda kervanının bir ferdinden başkası değildir. Ve bu fertler, Türkiye'de değil de Fransa'da veya Almanya'da bulunmuş olsalardı, yukarıda sadece bir kısmını verdiğimiz propagandanın tahrikçisi olmak tan başka şey yapmayacaklardı. Ma kale veya beyanatlara, idam cezala-

rının kaldırılması kampanyasını destekleyen fertlere, hareketlerinin masasını açıklamalarını, aksi takdirde,

vatana ihaneti affedenlerin de onların ihanetine ortak olacaklarını ilân ediyoruz.

FTÖB

FRANSA TÜRK ÜCRETİ ÖRNEK YAYIN ORGANI
KASIM 1971 SAYI 1

FAŞİST MAHKEMELERİN İDAM KARARLARINA KARŞI ÇIKALIM!

MAHKEME KARARLARI KARŞISINDA FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE BİRLEŞELİM

HER GÜN DURACAKTIR HALK ZİNCİRİ KIRACAKTIR!

DENİZ BEZMİŞ VE
ARKADAŞLARINI EMPERYALİZME
VE YERLİ UŞAKLARINA
BIRAKMAYALIM!

KAHRO SUN FAŞİZME

KAHRO SUN EMPERYALİZM
VE YERLİ UŞAKLARI

— Sonra da geçen yedi bini aşkın işçi, bir huzursuzluğun içerisinde. Bir müddettir devam eden huzursuzluğun sona erdirilmesi, milli menfaatlerimiz bakımından zaruridir. Bu konuya yetkili mercilerin hassasiyetle eğilmesi gerekir. Resimde SEKA'lı işçileri temsil eden Selülöz-İş Sendikası'nın başkanı Necati Cansever bir toplantı anında görülüyor.

SEKA İşçisinin Çözüm Bekleyen Meseleleri

Kısa adıyla SEKA olarak bilinen Selülöz, Kâğıt ve Mamülleri işyerlerinde Selülöz İş Sendikası tarafından 18 Ekim 1971 günü grev kararı alınmış, ancak 26 Ekim günü başlayacak, grev Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından, içinde bulunulan nazik ortam değerlendirilerek mahzurlu bulunmuş ve ertelenmiştir.

Türkiyemizin gerçekten kritik anlar geçirdiği şu günlerde, gerek işçilerimizin mağduriyetlerine sebep olabilecek ve gerekse devlet müesseselerinin felce uğramasına vesile olabilecek her türlü hareketten kaçınmak tarihi ve millî bir vazifedir. 16 Haziran Kızıl Salı gösterilerine katılmamakla millî bir vazife deruhte etmiş bulunan SEKA işçileri elbette Türkiye'nin geçirdiği buhranlı günlerin takdiri içindedirler. Toplu yemek boykotuna 26 Kasım'da son verilmesi de, itidalin elden bırakılmadığını göstermek bakımından sevindiricidir.

Temel prensip, ne devlet müesseselerinin zara uğraması, ne de işçinin mağduriyetine sebep olmak, olmalıdır. Ancak Kocaeli Bölgesi dahilinde müesseselerin işçilere verdikleri vasatî ücret tetkik edilirse, SEKA'nın işçiye en düşük ücreti verdiği anlaşılmaktadır. Buna göre günlük vasatî yevmiye Shell'de 55 TL., Good-Year'de 51. 84, Gaz Aletlerinde ise 60 TL.'dir. Bir Devlet müessesesi olan Devlet Malzeme Ofisinde ise 35.60 TL'dir. SEKA'da bu meblağ 28.80 TL'dir. Bölgedeki 17 müesseseden sadece Seramik işyerinde günlük vasatî yevmiye 28 TL. sıdır. Diğer müesseselerin hepsi 35-liradan yüksek yevmiye vermektedirler. Kanaatimizce bu bariz ücret farkı, SEKA işçisini huzursuz etmiştir.

7749 işçinin çalıştığı SEKA işyerinde geride bırakılan yıl, istihsal, kapasitenin fevkinde olmuştur. Meselâ 1971 yılı Ağustos ayında Çaycuma tesislerinin normal imalat kapasitesi 144,5 ton iken, erişilen kapasite 223,5 tondur. Bu sebeble çalışkanlığı ile temayüz etmiş 7 bini aşkın işçinin sesine kulak verilmesi gerekir. Her ne kadar ilgililer grev kararı ve yemek boykotu sebebi ile randımanında herhangi bir düşme olmadığını belirtmişlerse de, işveren - işçi arasındaki huzursuzluk ileride randıman düşmesine yol açabilecektir. Grevin erteleme süresini müteakip başlatılması halinde ise, eldeki stokun bir hafta daha kifayet edemeyeceği açıklanmış bulunduğundan, ithalata başvurulacaktır. Zamansız ve ani it halatın ise millî ekonomiye vurduğu darbelerin şiddetini ayrıca izaha lüzum yoktur.

Önemli bir problem de, işçinin tahrik edilmemesine azami dikkatin gösterilmesi meselesidir. Her ne kadar SEKA işçisi mevcut nazik durumun idraki içinde ise de, gittikçe yükselen piyasa karşısında mağdur oluşunu, ücret durumu ile mukayese ve yapılacak hareket tarzından birisini tercih ile karşı karşıya bulunmaktadır. Bir kilo mercimeğin 725 kuruşa çıktığı memleketimizde, fiat artışları halkla beraber işçinin de tedirginliğine yol açmaktadır.

Görüşümüze göre SEKA işyerlerinde devam eden anlaşmazlığın tasfiyesi için:

a — Randımanın düşmesine yol açabilecek huzursuzluğun, gerek işçilerin ve gerekse devletin mağduriyetine sebep olmayacak şekilde bir an evvel giderilmesi şarttır.

b — SEKA işçilerinin vasatî yevmiyesi ile bölge dahilindeki yevmiye standartları arasındaki bariz farkın asgariye indirilmesi gerekir. Bu fark, bazı mihraklar tarafından işçiye tahrik vasıtası olarak ele alınabilir.

c — Kâğıt stokunun yeterli olmadığı bilinmektedir. Bu kritik günlerde kâğıt ithali, zaten depresyonlar geçiren Türk ekonomisine büyük ve telâfisi imkânsız darbeler vuracaktır. Bu hususun fedakâr işçilerimiz tarafından dikkatlice gözden geçirileceğine eminiz.

d — 16 Haziran olaylarına iştirak etmeyecek tarihi vazifesini yerine getiren SEKA işçisi, Sıkıyönetim nezdinde mutlak edil bir karar alınacağı inancındadır. Esasen huzursuzluğun el'an devam ettiği şu günlerde, randımanın düşmemesi için gösterdikleri gayret bu inancın ifadesidir. SEKA işçisinden istenilen kesinlikle tahriklere itibar etmemesidir. Milletçe itidalli davranma za manımızdır. Türkiye'nin uzun süreli huzursuzluklara, tahriklere mecali kalmamıştır. Temennimiz işverenin, yetkili şahıslar yanlış kararlara sevk edecek davranışlardan kaçınması, işçimizin, bazı çevrelerce tahrik edilmesine vesile olabilecek hareketleri terketmesi ve kısa sürede, işçimizin sızlanmasını dindirecek hal yollarını mes'ul makamlara teklif ederek 7000'i aşkın işçi kitlesini ilgilendiren hususu halletmesidir. Millî sanayi kollarında dahi, işçi işveren kavgası doğuracak her türlü hareket yanlıştır.

Bu tür bir harekete işçimizin de iltifat etmeyeceği inancındayız. Yeter ki mes'ul makamlar meseleyi gerilme ve patlama noktasına getirmesinler.

Kuvvet İndirimi ve Türkiye'nin Savunması

Bazı kaynakların bildirdiğine göre, bir müddet sonra Avrupa'da dengeli ve karşılıklı bir kuvvet indirimi hususunda doğu ve batı blokları arasında görüşmeler başlayacaktır. Bu mesele, yani silahsızlanma mevzuu özellikle Türkiye için son derece hayati bir konudur. Zira, bir taraftan NATO ittifakında kalındığı müddetçe alınan kararlara mutabık kalmaya çalışırken, diğer yandan da asırlık düşmanların azgın iştiha-larla seyrettiği ülkemizi korumak mecburiyetindeyiz.

Ayrıca muayyen bir oranda kuvvet indirimi, meselâ kuvvetlerin yarıya indirilmesi karar altına alınsa bile, birçok ülkeler bu karara riayet etmeyeceklerdir. Çünkü, en başta Rusya olmak üzere özellikle Doğu Bloku devletleri rejimlerinin ve emperyalist gayelerinin devamı için kuvvetli olmaya mecburdurlar. Bu ülkelerde rejimi ayakta tutan şey askerî kuvvettir. Böyle bir durumda NATO çerçevesinde uygulanan bir kuvvet indirimi ne derece doğru bir karardır. Nitekim bu hususta bir açıklama yapan Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Oktay İşcen şöyle demiştir: «Avrupa'da karşılıklı ve dengeli bir kuvvet indirimi konusunun ele alınması arefesinde bulunduğumuz düşünüldürse, tek taraflı bir kuvvet indirimine gidilmesinin mahzurları kendiliğinden ortaya çıkar. Böyle bir yola gidilmesi, güvenliğin icaplarına, gerçek bir barışın kurulması, yolundaki çabalara ve NATO dayanışmasına tes düşer.»

Kuvvet indirimi mevzuunda karar verilirken, Rusya'nın askerî yatırımlarını da hatırdan çıkarmamak gerekir. Geçen hafta Sovyet Maliye Bakanı Vasili Garbuzof, Sovyet Şurası toplantısında gelecek yılın bütçe tasarısını anlatmıştır. Bildirildiğine göre Rusya'nın savunma bütçesinde değişiklik yapılmamış, 295 Milyar 35 Milyon liralık bütçe aynı kalmıştır. Ayrıca Rusya'nın yayılma stratejisinin özellikle ülkemizi içine alması meselesinin önemini bir kat daha artırmaktadır.

Bu tesbitlerden sonra Türkiye'nin NATO tarafından kabul edilecek bir kuvvet indirimi karşısında tutumu tasvibkâr olmayacaktır. Çünkü ülkemizin jeostratejik durumu buna müsait değildir. İkinci husus olarak her geçen gün nükleer silahlanmanın baş döndürücü bir hızla yayıldığı ve atom denemelerinin yapıldığı bir vassatta, ülkemiz şu veya bu ittifakın içinde ilelebet kalmayabilir. Bu bakımdan kendi savunmamızı hiç bir dış yardıma muhtaç olmadan en kısa zamanda gerçekleştirecek seviyeye gelmek zorundayız. Bu da ancak millî harp sanayiini kurmakla mümkündür. Rusya ve Yunanistan gibi komşularımız yatırımlarının büyük kısmını askerî sahaya aktarırken, bizim kuvvet indirimine taraftar olmamız ve sahte barış sloganlarına aldanarak kuvvetlerimizi azaltmamız beklenemez. Karşılıklı kuvvet indirimi belki ABD için veya sıradan bir devlet için pek büyük mana ifade etmeyebilir. Ancak Türkiye gibi, bütün emperyalist devletlerin boy hedefi haline gelmiş, stratejik mevkiî haiz bir ülke her zamankinden fazla kuvvetli olmaya mecburdur. Kuvvetlerin indirimi ve silahsızlanma meselelerinin çözülmesinde bu hususların hatırdan çıkarılmaması gerekir.

Kerkük Türkünün Kanlı Dramı

Üzücü ve can sıkıcı bir hal alan Kerkük Müslüman Türk'lerinin ızdırabına artık sahip çıkmayacak mıyız? Bu zamana kadar tamamen başıboş giden, hiçbir millî hedefimizi işaretlemeyen dış politikamız gerçek karakterine kavuşmayacak mı? Yılların ihmaliyle zamanımıza kadar gelen Kerkük Müslüman Türk'lerinin, milliyetlerini bil-dirme ve müstakil yaşama hakları hoyratça çiğ-nenmektedir. Baskı ve şiddet gittikçe artmakta-dır. Anti emperyalist, anti asimilasyodist ve her türlü şövenizme düşman bulunarak, bütün İslâm alemini, Arap halkını ve Türk Milletini yakından alâkadar eden bu meselenin aydınlatılması gerekmektedir.

1926 yılında Kerkük ve Musul İngilizlerin baskılarıyla Milletler Cemiyeti tarafından Irak'a bırakılmıştı. Irak hükümetinin başındaki halin ve ajan tipli idareciler, dostluğumuzu kazanma-ları her zaman mümkün olduğu halde, daima düşmanca tavırlar takınmayı tercih ettiler. Ker-kük'lü kardeşlerimiz üzerinden zulümü eksik et-mediler. Gerçekte Orta-Doğu, bünyesi itibarıyla, siyasi, askeri, iktisadi ve ideolojik bir bütünlük arz etmektedir. Tarihi zaruretler, bu bölge insan-larını ve milletlerini en hayati bağlarla birbir-lerine bağlamıştır. Orta-Doğu, tarihinin ilk de-virlerinden beri dünyanın en stratejik bölgele-rinden biri olmuştur. Amerika, Rusya ve Avru-pa birliklerine karşı, Orta-Doğu, ayrı bir birlik olma istidadı taşıdığından, beynelmilî politika ve güdücülerini bunu engellemek için, Orta-Doğu milletleri arasında çıban başları ihdas etmekte-dirler. Kerkük de, çıban başlarından birisidir. Irak'ın başındaki komünist ve uşak ruhlı lider-ler uçurumu daha da derinleştirmek ve aşılmaz hale gelbilmek için katliamlara girişmektedirler. 1958 yılında yapılan darbeyle Nuri Said Paşanın zulüm devri bitmiş, 1959 yılında General Ka-sım'ın işkence devri başlamıştı. 14 Temmuz 1959 yılında Türkler büyük bir katliama maruz kalmışlardı. Asimilasyon hareketleri zulüm ve işkence şeklinde, o zamandan, bugüne kadar de-vam etti.

Son olarak Irak'ta Türkçe öğrenim yasak-lanmış, verilen kültürel haklar geri alınmış, Türkçe oyunlar kaldırılmıştır. Türk Millî sahne aktörlerinden Hüseyin Ali Tuzlu feci bir muame-leye maruz kalmıştır. Ütü kızdırılıp vücudunda gezdirilmek ve sıcak soba üzerine oturtulmak suretiyle Hüseyin Ali Tuzlu her tarafı yanarak şehid edilmiştir. İçlerinde öğretmen, ressam, şair avukat ve doktor bulunan pek çok Türk tutuk-lanmıştır. Bakanlarından birisi «Anadolu Türk'üyle, Kerkük Türk'ünü birbirinden ayırmam» diyen hükümet bu meseleye parmak basmalıdır.

Prensip itibarıyla bir halkın diğerini yok etmesini asimile etmesini reddederiz. Kendisini Türk saymayan ve tanımayan toplumu, Türk'leştirilmeyi sakat, zararlı ve son derece sefil bir iş telakki ettiğimiz gibi, meselâ dünyanın her-hangi bir Türk azınlığını, Çinileştirmek, Slav-laştırmak, Lâtinleştirmek ve Araplaştırmak si-yasetini, en sülfi ve en tehlikeli bir iş sayarız.

Türk milletinin kinini çekmek yerine, dost-luğunu kazanmak daima mümkündür. Irak hü-kûmetine ihtarımız budur. Türkiye'nin dostlu-ğunu istiyorsanız, Kerkük Türklerini rahatsız eden hareketlerden sakınınız.

Hücrelerde Hâlâ

İhanet Tezgâhlanıyor

Bir taraftan tarihi kararlara yaklaşıırken, diğer taraftan yeni yeni açılan davalar devam etmektedir. Sıkıyönetim mahkemelerinde şimdi ye kadar pekçok suçlu cezasını almış, bir kısı-m sanık beraat etmiş, bazı mahkemeler de hâlâ devam etmektedir. Bu arada henüz iddia-nameleri hazırlanmakta olanlar da vardır.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mah-kemelerinde 512 sanık hakkında açılan davalar-dan 100'ü sonuçlanmıştır. 512 sanıktan 154'ü tu-tuklu, 358'i serbest olarak yargılanmıştır. Halen 129 davaya bakılmaktadır.

Prof. Bahri Savcı'nın duruşmasında TRT muhabiri Hülya Özün şahit olarak diellenmiştir. Özün, Bahri Savcı'nın «Direnme Anayasal bir haktır» dediğini öne sürmüştür.

143 sanıklı TÖS davasında 101 kişinin tutuk-lu olarak duruşmaları başlamış, şimdiye kadar 62 kişi tahliye edilmiştir.

İstanbul'da son safhalara gelen Çayan da-vasında, savunmaların okunmasına devam edil-miştir. Beş kişi adına hazırlanan savunmada, 12 Mart öncesine kadar devrimcilik yafta'ı altında propaganda edilen Marxist-Leninist fikriyat baş-ka bir kalıpta okunmaktadır. Marxizmin künyesi icabı yer yer hakimlere ve savcıya hakaret edil-mekten geri durulmuyor. Bu cümleden olmak üzere, Çayan, savcı yarbay Naci Gür'e, «Yalancı bir kukla ve vatan haini» olduğunu söylemekte ve «Bunu savunmamda belgelerle açıklayacağım» demektedir.

Ayrıca sanıklar, dinleyiciler arasında bulu-nan bazı kimselere polis olduğu iddiasıyla sal-dırmakta, bu vesilelerle polemiklere sapmakta-dırlar.

HAKİME YAPILAN HAKARETLER

Çayan davasının 26 Kasım'daki duruşması çok gürültülü geçmiştir. Ortak savunmayı oku-yan Necmi Demir'in bir ara, yorulduğunu ve du-ruşmaya ara verilmesini istemesi üzerine hadi-seler başlamıştır. Duruşma hakimi Akdemir Ak-mut, mahkeme yönetiminin heyete ait olduğunu belirtmiş ve kararın ancak heyet tarafından ve-rilebileceğini söyleyerek, sanıktan savunmaya devam etmesini istemiştir.

Mahir Çayan yerinden kalkarak, çok adice küfürler sarfetmiş ve «Sen nasıl hakimsin be a-dam! Savunmayı kimin okuyacağını sen tayin edemezsin, senden ne isteniyorsa onu yap» diye bağırıştır. Tabii bu emrivâki sözler seyirciler arasında şaşkınlık uyandırmış, acaba duruşmayı Mahir Çayan mı yönetiyor diye. Çayan, «Bu mah-kemelerin en faşist hakimi» diye Akdemir Ak-mut'a hakarete devam etmiştir.

Verilen aradan sonra söz alan başkan Vecdi Müftüoğlu, «Duruşmanın bundan önceki safha-sında sanık Mahir Çayan, aslı hakimlerden Ak-demir Akmut'a edep dışı bir dille hakaret ede-rek mahkemenin nezaketini ve inzibatını ihlâl et-tiğinden bugünkü oturum mahkemeden çıkarılmasına» demiş ve yüzbaşıya «atın şunu dışarı» diye emir vermiştir.

Sanıklar salona hakim olamayınca «reddi ha-kim» talebinde bulunmuşlardır. Akdemir Akmut görüşlerini açıklamış ve yazdırmıştır.

«Sanıkların duruşma başından beri tutum-ları bilhassa bir kısım sanık avukatlarının gay-retleri, haklarında açılmış olan kamu davasının normal kanunî mecrasından saptırmak hedefine matuftur.» Ve devam ederek, «Ancak Türk ha-kimi vereceği kararlarla mensup olduğu toplu-

mun kaderine hükmetmek zorunluğunu yüklen-miş olan bir kişidir.»... «Duruşmanın yönetimi kanunen duruşma hakimine aittir. Talik, tehir ve ara verme şeklindeki yetki ise mahkeme ku-rulunun tasarrufundadır.»

Öğleden sonra sanıkların «red talebi» görü-lmüş. Mahkeme heyeti talebin red edildiğini ve red talebinde bulunan sanıkların 100'er lira para cezasıyla tecziye edildiklerini anlatmıştır. Duruşma 30 Kasım tarihine tehir edilmiştir.

ANARŞİST HAREKETLER DEVAM ETMEKTEDİR

TBMM de Sıkıyönetimin uzatılıp uzatılmaması için yapılan görüşmeler sonunda sıkıyönetimin iki ay daha uzatılmasına karar verilmiştir. Görüş-meler sırasında parlamentoda grubu bulunan partilerin sözcüleri görüşlerini açıklamışlardır.

Başbakan Nihat Erim: «Hükümet durumu çok dikkatli incelemiş ama Sıkıyönetimi uzat-maktan başka çare bulamamıştır.» demiştir.

Görüşmeler sırasında ilk sözü alan İçişleri Bakanı Hamdi Ömeroğlu özetle şunları söylemiş-tir: «Aşırı solun, anarşist faaliyetlerine devam edebilmek ve özellikle tutuklu bulunan taraftar larını kurtarmak ve mümkün olmadığı takdirde verilecek cezalara engel olmak amacıyla çeşitli tertip ve plânlara giriştikleri, el konulan olay-ların ve edinilen istihbaratın ortaya koyduğu bir gerçektir.»

Çeşitli parti yetkilileri konuşmalarında Hü-kûmetin tutumunu eleştirmiş, «kabinede bazı uz-man adı altında ters düşünceli kimselere vazife verildiğini fakat bunun sorumlusunun ordu ol-madığını» belirtmişlerdir.

Millî Birlik grubu adına konuşan Mucip A-taklı ve CHP grubu adına konuşan Necdet Uğur ise Sıkıyönetim ve Ordu hakkında açıkça söyle-yemedikleri fikirlerini, karşılıklı hükümeti ala-rak söylemişlerdir.

Mucip Ataklı: «Sıkıyönetim Mahkemelerin-de binlerce kişi hakim huzuruna çıkarılmamış-tır. Madanoğlu gibi kişiler, aydınlar ve yazar-lar, öğretmenler hakim huzuruna hemen çık-a-rılmalı ve hürriyetleri boş yere tahdit edilme-melidir.»

Ataklı'nın, aydın diye bahsettiği kişilerin is-tediği gerçekleşseydi milletin hürriyetini kim düşünecekti acaba!

— Amanya'da başlatılan, Fransa'da onu takibe-den ve Türkiye'de hararetle yürütülen, idam ce-zalarının kaldırılması kampanyasından cesaret alan komünistler, mahkemelerdeki şirretliklerini artırmışlardır. Şerefli Türk Ordusuna, «Faşist» diye hitabeden Mahir Çayan ve arkadaşları gö-rülüyor.

Tarihin İhtarı Işığında

Son günlerde basında Kıbrıs'la ilgili olarak enteresan, düşündürücü ve endişe verici haberler yer alıyor. Enteresanlık Yunanistan'daki cunta idarecileri sulh taarruzunda bulunurlarken, kanlı tedhişçi Grivas'ın Enosis'i gerçekleştirmek için Ada'da bir takım faaliyetlerde bulunmuş olmasındaki tezattan ileri geliyor. Ayrıca Grivas'la Makarios'un arası son derece açılmış gibi gözükmesi enteresanlığı bir kat daha artırmaktadır. Bu haberler aynı zamanda düşündürücü ve endişe vericidir. Çünkü; Yunanistan yetkilileri dostluk-tan, hattâ Türk - Yunan Federasyonunun kurulabileceğinden bahsederlerken gerçekten samimi midirler? Yoksa yaldızlı lâflarla bir ihanet mi gizlemek istemektedirler? Grivas'la Makarios gerçekten birbirlerine rakip midirler? Yoksa dışa karşı öyle görünüp, perde arkasında yine es kiden olduğu gibi müştereken Türkleri imha plânları mı hazırlamaktadırlar? İşte bu değişik ihtimaller göz önünde bulundurulduğunda, geçmişteki kanlı hadiseleri hatırlamamak ve istikbalden endişe duymamak mümkün değildir.

Bir insan hareketlerini kafasında ki plâna göre ayarlar. Plân bilinirse hareket tarzı hakkında da bir şeyler söylenebilir. Biz de Yunanistan'ın ve dolayısıyla Grivas'la Makarios'un eskiden beri takip ettikleri plânı birirsek bugünkü durumu değerlendirebiliriz. Bu maksatla, önce Kıbrıs davasının tarih içindeki seyrine bir göz atalım:

KIBRIS'IN İNGİLİZLERE GEÇİŞİ

Yıl 1878, Osmanlılar Ruslar'la yaptıkları meşhur 93 harbinden yeni çıkmışlar. Ordu yorgun ve bitkin. Devlet zayıflamış. Ruslar durmadan yeni taleplerde bulunuyorlar. İngilizler herhangi bir Rus saldırısına karşılık Osmanlılara yardım etmek ve adıyla Kıbrıs'a geçici olarak yerleşiyorlar. Ancak İngiliz menfaatleri Kıbrıs'ın devamlı olarak İngiltere'nin hakimiyeti altında kalmasını icap ettirdiğinden, Ada terkedilmiyor. Ve Lozan'da da kesin olarak İngiltere'ye teslim ediliyor. Bundan sonra da 1960 yılına kadar mutlak surette İngilizlerin hakimiyetinde kalıyor.

YUNANİSTAN VE TÜRKİYE'NİN TUTUMU

Kıbrıs halkını başlangıcından beri Türklerle Rumlar teşkil etmektedirler. Bizans artığı Rumların gövü hep Yunanistan için çarpmıştır. Daha Ada'ya ilk gelen İngiliz valisi Sir Cernet Wolsele'ye, zamanın Kıbrıs başpiskoposu, Kıbrıs'ın Yunanistan'a verilmesi için müracaatta bulunmuştur. Yunanistan da Megalo İdeasına uygun olarak her fırsatta Kıbrıs'lı Rumlara yardımcı olmuştur. Adanın gerçek sahibi olan Türkler ise geçici olarak gelen İngilizlerin Kıbrıs'ı terketmelerini, tekrar Osmanlı hakimiyetinin gelmesini uzun yıllar beklemişler ve bu ümitte yaşamışlardır. Ne yazık ki, Lozan'da Kıbrıs kesin olarak İngiltere'ye ver-

lince ümitler büyük nisbette tükenmiş, birçok kardeşimiz de yavru ve tanı terk ederek Anavatana göç etmiştir. Bu durum Kıbrıs'taki Türk nüfusunun azalmasına sebep olduğu için son derece zararlı olmuştur. Kıbrıs Türk liderleri buna karşı çıkarak istemişlerse de Türkiye'nin umursamaz tutumu hattâ 1924'te Kıbrıs'a gönderilen Asaf Bey isimli şahsın göçü teşvik etmesi, Türklerin Anavatana akmasını körüklemiştir.

Ada'da Türkler azaldıkça Rumların gücü daha da artmıştır. Kıbrıs'ın Yunanistan'a ilhakını 1878'de yalvararak isteyenler 1931 yılında zora başvurmuşlardır. 1931'de isyan eden Rumları İngiltere yeni asker getirerek bastırmıştır.

MAKARIOS VE GRIVAS'IN

SAHNEYE ÇIKIŞI

Kanlı papaz Makarios 1950 yılında Kıbrıs Başpiskoposu seçildi. Bu tarihlerden itibaren de Rumların aynı zamanda siyasi lideri oldu.

Azgın Türk düşmanı, gözünü kin ve intikam bürümüş, tedhişçi Grivas'ın ise Yunanistan tarafından Ada'ya gönderilişi 1954 yıllarına rastlar. Grivas E.O.K.A. ismiyle bilinen çetenin başına geçmiş ve 1 Nisan 1955'te Enosis'i gerçekleştirmek için İngilizlere karşı tedhiş hareketlerine girişmiştir. Daha sonraları ise tecavizlerini Türklere yönelterek, masum insanlara saldırmış, hunharca cinayetler işlemekten çekinmemiştir. Bu kanlı terör ve sindirme hareketlerini Türkiye Türkleri, yaptıkları sayısız mitinglerle protesto etmişlerdir. Böylece gerekirse Anadolu'nun bütünü, Kıbrıs için çarpışabileceğini göstermiştir. Kıbrıs'ın Yunanistan'a asla terkedilemeyeceği bütün dünyaya ilân edilmiş, mitinglerde Enosis'e karşılık Taksim tezi hararetle savunulmuştur.

Nihayet 1959-60 Londra ve Zürih antlaşmaları oldu. Bu antlaşmalarda taraflar Enosis ve taksim arzularından feragat ederek Bağımsız Kıbrıs Cumhuriyetinin kurulması ve taraflar devletlerin, Ada'da herhangi bir cemaatten zühur edecek tedhiş hareketine veya anlaşmaya aykırı hareket müstereken yahut kendi başına müdahale edebileceği kararlaştırıldı.

Kıbrıs Cumhuriyetinin ilânı Türkler arasında memnuniyet uyandırmış olmasına rağmen, Rumların hoşuna gitmedi. Enosis'ten başka bir şey düşünmeyen Rumlar, hoşnutsuzluklarını da, antlaşmalar gereğince Ada'ya çıkan Yunan alayını karşılamak suretiyle ispat ettiler. Bu antlaşmaların maddeleri ve Kıbrıs Anayasası Rumların tutumu yüzünden hiçbir zaman tatbikat sahasına intikâl ettirilemedi. Makarios samimiyetsizliğini, daha Cumhuriyetin ilk yıllarında: «Biz Kıbrıs antlaşmalarını Enosis'e bir sıçrama tahtası olarak görüyoruz. Ve zaman geldiğinde Enosis olacaktır.» demek suretiyle göstermiş oluyordu.

MAKARIOS ANKARA'DA

Kasaba papazının hedefi tekti: E-

— Gayri milli basna çöreklenmiş olan, bazı kalemsörler bilerek veya bilmeyerek, kaş yapayım derken göz çıkarmaktadırlar. Abdi'nin gazetesinde yazan İsmail Cem Kıbrıs Türk Cemaatı yerine Kıbrıs Türk Azınlığından bahsederken kimin hoparlörlüğünü yaptığının farkında mıdır acaba? Cem, Makarios'un Enosisi gerçekleştirebilmek için Türkleri ayrı bir cemaat, ayrı bir varlık ve güç olarak değil de sadece, bir azınlık olarak göstermeğe çalıştığını bilmiyorsa, neden bu tip milli meseleler hakkında yazı yazıyor? Yok biliyorsa, Makarios'a uşaklığın manası nedir?

Enosis ama nasıl? Yapılan garanti anlaşmasına göre garantör devletlerden İngiltere, Yunanistan, Türkiye icabı halinde üçü birden veya birisi Kıbrıs'a müdahale hakkına sahipti. Bu ise bütün plânları aksatıyordu. Onun için papaz önce Türkiye'nin müdahale imkânını ortadan kaldırmak maksadıyla, fakat başka bahaneler ileri sürerek, anlaşmanın bazı maddelerini değiştirme teklifiyle 1963'te Ankara'ya geldi. İsteddiği ne ticeyi alamayınca Kıbrıs'a döndü.

Diğer taraftan 1960 yılında Yunanistan'a gitmiş olan Grivas da, Ada'ya çıktı. Ancak bu sefer Albay olarak değil de, döktüğü kanların karşılığını görerek rütbesi generalliğe yükselmiş vaziyette Kıbrıs'ta bulunuyordu.

VAHŞİCE TECAVÜZLER

Yunanistan, 1821'den beri adım adım ilerliyor, Megalo İdeasını gerçekleştirmek için topraklarına durmadan toprak katmak arzusuyla yanıp tutuşuyordu. Kıbrıs'ın elde edilmesi onun asırlık ideallerinin hedefiydi. Aynen Girit, Tesalya, Oniki Ada, Batı Trakya gibi Kıbrıs'ta Yunanistan'ın olacaktı. Gerekirse onbinlerce insan katledilsin, yeter ki Megalo-İdea zincirine bir halka daha eklenmiş olsun. Bu hunharca düşünceler, bütün Yunanistan liderleriyle, Kıbrıs liderlerinin müşterek düşünceleriydi. Çünkü hepsi de Etniki Eteayacıların artıklarıydı. Bunun böyle olduğunu 21 Aralık 1963,

yani Türkiye'nin tam hükümet bühranlarıyla kıvrandığı devrelerde, giriştikleri katliamlar ispat etmiştir. Rum-Yunan cephesinin gayesi açık seçik belliydi: Aynen Girit'te ve Bal kanlarında olduğu gibi Müslüman Türkler, kadın, erkek, genç, ihtiyar denilmesizin insafsızca doğranacak, katledilecek ve sadece Rumların barındığı Kıbrıs'da Yunanistan'ın olacaktı.

İnönü'nün Başbakan olduğu koalisyon hükümetinin kararsız, aciz, korkak davranışlarından cesaret alan Grivas, Yunanlılardan ve EOKA cılarından meydana gelmiş olan 20 bin kişilik bir kuvvetle Erenköy bölgesindeki üç bin mücahidin imhası için harekete geçti. Son dakikalarda Türk uçaklarının bombardımanı olmasaydı kudurmuş palikarya sürüsü Adayı tamamen eska boyayacak ve bunun adına da eskiden olduğu gibi istiklâl mücadelesi, hürriyet savaşı diyecekti.

Türk bombardımanı canilerin gözünü korkuttu. Ancak davalarından vazgeçirmedi. Bu sefer taktik değiştirdiler. Grivas ortadan kayboldu. Makarios ve Yunanistan zorbalığa karşı imiş gibi görünmeye çalıştılar. Fakat onbeş bin Yunan askerinin Ada'ya gizlice çıkarılmış olması ve Makarios'un Grivas'a karşı fiilî bir tedbir düşünmemiş bulunması, ne kadar samimiyetsiz olduklarını ortaya koymağa kâfi idi.

1964 yılını takip eden yıllar nisbe-

Türk - Yunan Federasyonu

ten sakin geçti. Bunun bir sebebi de Yunanistan'daki iktidar kavgalarıydı. Yunanistan'da Askerî Cunta iş başına geçince durum yine hararetlendi. Demirel ile Papadopoulos arasında Dedeoğaç görüşmeleri yapıldı. Demirel ve Türk hükümeti ancak bu görüşmelerden sonradır ki Yunanlıların Enosis'te bu kadar kararlı olduklarını anlayabilmişlerdir. Doğru dan doğruya Enosis taleb eden Papadopoulos «Enosis harp demektir» cevabını alınca, «Yunanistan hürriyeti için daima harp etmiştir. Enosis için de eder.» şeklinde konuşmak suretiyle Kıbrıs'taki vahşiye saldırıları müdafaa eder duruma düşmüş tür.

Nitekim bu görüşmelerden kısa bir müddet sonra 1967 Kasımında Grivas yine sahneye çıkarılıyordu. Görünüşte Yunanistan da, Makarios da Grivas'ın hareketlerinden habersizdi. Gerçekte ise EOKA liderine saldırıya geçmesi için bizzat Papadopoulos'un savunma Bakanı Spandidakis emir vermişti. Ve istenilen oldu. Geçitkale ve Boğaziçi Grivas'ın hücumuna uğratıldı. 26 Türk alçakça şehid edildi. Bu, aynı oyunun üçüncü defa, aynı aktörler (Yunan liderleri, Grivas ve Makarios) tarafından ortaya konulmasıydı. Türkiye'nin sert tepkisiyle karşılandı. Bu sefer Türkiye'nin müdahalesinden çekilen Yunanistan Türk Hükümetinin isteklerini olduğu gibi kabul etti. Geri çekilme ve oyalama devresine girdi. Grivas'ı da Türkiye'nin isteği ne uygun olarak Kıbrıs'tan. Yunanistan'a götürdü. Varılan anlaşmaya göre Grivas bir daha Ada'ya ayak basmayacaktı.

SON DURUMUN MANASI

Fakat, bu sene başlarında yani anlaşmadan dört sene sonra, Türkiye'de komünist faaliyetlerinin ilerlediği, devleti gasbetme hazırlıklarının tamamlandığı, Türkiye'nin içten

zayıf düştüğü bir devrede Grivas'ın tekrar Ada'ya çıktığı anlaşılıyordu. Grivas Ada'ya nasıl ve niçin çıktı, sorusunu yukarıdaki izahlarımız ışığında cevaplayabiliriz. Bir defa Grivas Ada'ya Yunanistan'ın izni ve Makarios'un mutabakatıyla çıkmıştır. Aksine düşünmek Grivas'ın, Makarios'un ve Yunan idarecilerinin mazilerini inkâr etmek demektir ki, mümkün olamaz. O halde Yunanistan Grivas vasıtasıyla ne yapmayı düşünüyordu?

Türkiye mademki iç tehlikelerle karşı karşıyadır. Durumu daha da kötüleşebilir. İşte o zaman Grivas harekete geçer. Kıbrıs'ı bir oldu bit tiye getirir. İcap ederse Makarios'u da devirir. Sözde Kıbrıs halkının arzusuna uygun olarak da (!) daha sonra Ada'yı Yunanistan'a verir. Ama bunda ne Yunanistan'ın, ne de Makarios'un bir fonksiyonu yoktur!

Böylece Enosis gerçekleşmiş olacak. Aynı zamanda dünya kamu oyu da Yunanistan'dan yana bulunacaktı. Bu plânın şimdiye kadar tatbikat safhasına intikâli mümkün olmadı. Ama bu vazgeçilmiş manasına veya daha değişik taktikler uygulamaya caklar anlamına gelmez.

Kıbrıslı ve Atinalı liderler istedikleri gibi düşünmekte ve plânlar yapmakta serbesttirler. Bu bizi bir noktaya kadar alâkadar eder. Ancak bizi daha fazla düşündüren Kıbrıslı Türklerin çözüm bekleyen problemleri ile Türk politikasının hedefleri neler olmalıdır; sorusudur.

KIBIRISLI TÜRKLERİN DERTLERİ

Bugün Kıbrıslı Türkler ekonomik ve sosyal yıkıntıdan kendilerini hâlâ kurtarabilmiş değillerdir. Rum saldırılarının açtığı gedikler henüz kapanmamıştır. Meşelâ çarpışmalardan önce borcu olanlar, çarpışmalar esnasında senelerce borçlarını ödeyemedikleri için faiz yükü, borcun miktarını iki misline çıkarmış-

tır. Bir çok köylü 1963-64 ve 1967 saldırılarından sonra bağını, bahçesini bırakıp Türk kesimine sığınmış, şimdi bunlardan bir kısmı geri dönmüş bir kısmı ise hâlâ dönememiş dolayısıyla tarlaları Rumlar tarafından işletilmektedir. Sanayi yönünden yeterli yatırım yapılamadığı için Türk bölgesinde işsizlik mevcuttur. Bütün bunlardan ve benzer sebeplerden istifade etmeyi düşünen Makarios Türk nüfusunu ve Türklere ait toprağı azaltmak için bazı tedbirler alıyor. Rumların, Türklere toprak satmasını yasaklarken, Türk topraklarının satın alınması için Rumlara bol para temin ediyor. Kıbrıslı Türklerin Ada'yı terkedip İngiltere'ye Avustralya'ya ve daha değişik yerlere işçi olarak gitmeleri için kolaylıklar sağlıyor, hattâ Kıbrıs'a bir daha dönmeyecek olanlara bol para da veriyor.

Türk Hükümeti hiç olmazsa bundan sonrası için tedbir almalı ve Adadaki Türk nüfusu ile Türklere ait olan toprağın azalmasına mutlaka mani olmalıdır. Böylece aleyhimize ilerleyen zamanı, lehimize çeviremezsek de mevcut durumu korumak oluruz.

İkinci merhalede yapılması gereken ise Kıbrıs'ın Taksimidir.

NEDEN TAKSİM

Kıbrıs'ta herşeyi ile birbirinden farklı iki cemaat vardır Bunlar Türk ve Rum cemaatleri. Din, dil, örf, adet, gelenek ve yaşayış tarzı farklı olan bu cemaatlerin bir arada yaşaması mümkün değildir. Hele hele Türklerin bir azınlık gibi kabul edilmesi ve Yunan idaresi altında yaşamaları hiç mümkün değildir. Çünkü Yunanlılarda Türklere karşı asırların biriktirdiği, tarihi düşmanlık ve kin mevcuttur.

Bugün Papadopoulos'un ve bazı Yunan idarecilerinin bahsettiği dostluk ve iyi niyetlerin zerresi dahi kendi-

lerinde mevcut değildir. Daha dün Dedeoğaç görüşmelerinde «Enosis için harb ederim» diyen ve ondan sonra Grivas köpeğine 26 kardeşimizi katlettirenlerin nasıl olur da dostluklarına güvenilebilir?

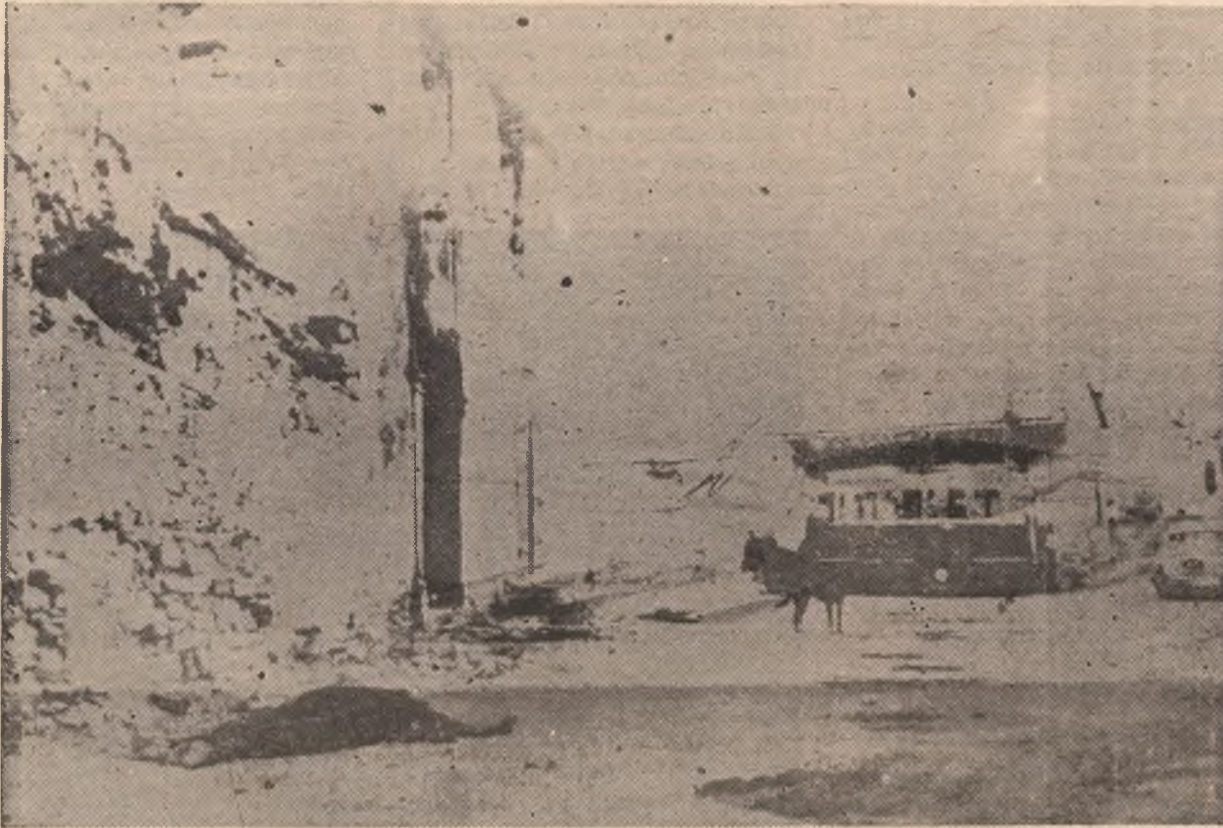
Buna elbette imkân yoktur. O halde Kıbrıs'ın kaderi Yunan dostluğuna (!) terkedilemez.

Adilâne bir taksimden başka çare yoktur Bugün Kıbrıs toprağının yüz de 40 a yakın bir kısmı Kıbrıs Türk lüğünün tapulu malıdır Yapılacak olan taksimde, gözönünde bulundurulması icap eden mihenktaşı bu olmalıdır. Yoksa taksim olsun da bize yüzde 10 verilse gene yeter demek papazın oyununa gelmekten başka birşey değildir. Zira papaz bunu da sıçrama tahtası olarak kullanmak iteyecektir. Helenizmin gözü Kıbrıs'ı tamamen yuttuktan sonra Batı Anadolu ve İstanbul'dadır.

Evet Kıbrıs meselesi bizim Yunanistan'ın Megalo İdeasına teslim ve bayrağı çekip çekmeme, ona resmiyet tanıyıp tanınamama meselesidir. Kıbrıs'ın Yunan'a hediye (!) edilmesi Megalo İdea'ya veni bir hedef olarak İstanbul ve Ege'yi takdim etmek demektir. Türk Milleti Yunan'ın bu menhus niyetini bildiği için ve Kıbrıs'ın, bu tarihi kavgada bir dönüm noktası olacağı inancını yitirmediği için meseleyi kesin hal yolu na kovmanın zaruretine inanmaktadır. Ve mesullerden bu hususun anlaşılmasını beklemektedir

Koskoca bir tarihi ve bu tarihin ortaya koyduğu müşahhas gerçekleri görmezlikten gelircesine Türk-Yunan dostluğuna taraftarlık, Türk-Yunan Federasyonunu gerçekleştirme isteği gibi beyanların Türk yetkililerinin ağızından çıkmasını garip karşılamaktadır Türk Milleti Bir Papadopoulos eğer «Ben Türkiye ile dost olmak istiyorum, Türkiye ile Yunanistan arasında bir federasyon kurulmasına taraftarım» der ise ona önce Dedeoğaç'ta Demirel'e karşı söylediği «Enosis için harbederim» sözünü unutup unutmadığını, isterse Kıbrıs'ta hâlâ Türklere karşı baskı politikasını sürdüren Makarios ve Grivas'ı tesirsiz kılıp kılamayacağını, Kıbrıs meselesinin halinin son noktada Yunanistan'ı ilgilendirip ilgilendirmediğini, Batı Trakya Türkleri üzerindeki iğrenç zulümlerin de vâm edip etmediğini. Rum çocuklarına hâlâ korkunç Türk düşmanlığının aşılanıp aşılanmadığını, Rum çocuklarına İstanbul'un Rumların olduğu şuurunun telkin edilip edilmediğini Batı Trakya'da Türkçe'nin ya saklanıp yasaklanmadığını sormak lâzımdır.

Bunlar gibi daha yüzlerce soru sorup, Papadopoulos ve Yunanistan'ın temize çıkmasını temin ettikten sonra, Balkanlarda ve Anadolu'da palakarya eliyle katledilen vavruların, dedelerin ve bacıların şehid naşları üzerine bir şal örtmeli ve hatıraları na bir çizgi çekmeli, işte ancak ondan sonra Türk - Yunan Federasyonundan bahsedilmelidir. Yoksa hakaret olur akıtılan bunca şehit kanlarına.

— Rumların imkânı bol. Yunanistan herşey göndermiş, askerinden tutun da tankına tüfeğine kadar... Düşman hücumu geçince bunların hepsini kullanıyor. Kıbrıs Türklüğünü yok etmek için gülle ve kurşun yağdırıyor. Mücahitler ise ellerindeki mahdut imkânlarla kendilerini, imanlarını ve vatanlarını koruyorlar.

Pakistan Yalnız Hindistan'a Karşı Savaşmıyor

Düşmanlar Çok ve Emelleri Vatan Parçalamak

— Beynelmillel kuvvetlerin tahrikiyle, bölgesinde kanlı bir harbi başlatan İndira Gandhi, bu hareketinden kendisinin de kârlı çıkmayacağını bilmelidir. Bugün Pakistan'ı parçalayanlar yarın Hindistan'ı rahat bırakacak değildir.

Beynelmillel politik çevrelerin doğurduğu felâket fırtınaları şimdi de Pakistan üzerinde esiyor. Tarihin perçinlediği ideolojik düşmanlıkla harekete geçen Hindistan; Pakistan'ı parçalamayı hedef alan hareketini nihayet sıcak harbe dönüştürdü. Zira Yahudi sermayeli ve mason güdümlü dünya basınının «Mülteciler meselesi»nde koparttığı vaveylâ ve Doğu Pakistan'daki karışık durumun hazırladığı vasat, Hindistan'ın senelerdir beklediği en müsait fırsattı. Pakistan en zayıf anında yakalanmıştı.

Şu kadar var ki, Hindistan'ın saldırgan hareketini, sadece Hindistan-Pakistan arasındaki tarihi düşmanlıkla yorumlamak çok yanıltır. Pakistan'ın parçalanmasını ve hissedilir bir siyasi güç olmamasını isteyen politika nedir? Ve bunu neden arzulamaktadır? Pakistan'ın dramı, Türkistan, Kıbrıs, Kudüs dramından farklı mıdır?

Bu soruların cevabını vermeden; Hint-Pakistan düşmanlığının kısa bir tarihinden bahsetmek, kısmen de olsa bugünkü hadiselerle ışık tutacaktır.

HİNDİSTAN'IN DÜŞMANLIĞI TARİHİDİR

VIII. yüzyılın ilk yarısında müslümanlar, önüne geçilmez bir güç halinde ilerliyor ve Hindistan'ın şimdi Pakistan denilen bölgesine geliyorlardı. İslâmiyetin Hint yarımada sına yayılmaya başladığı bu yıllarda Hindistan ve Pakistan ayrı değildi. Ve müslümanlarla Hindu'lar arasında her hangi bir hadise olmuyordu. Ama, Marko Polo Hindistan'ı keşfedince, gözleri sömürmek için av kollayan Avrupa ve bilhassa İngilizler 14. ve 15. asırlarda buraya göç etmeye başladılar. Nihayet Hindistan 1757 de İngilizlerin boyunduruğu altına girdi. Ve İngiltere'nin Yahudi

asıllı Başbakanı Disraeli zamanında da kesin olarak bir İngiliz sömürge si oldu.

Büyük ihanet bundan sonra başladı. Hain İngiliz siyasetinin plânladığı komplolarla Hindu'lar harekete geçirilerek, Hindistan'da yüzbinlerce müslüman katledildi. Hintlilerin sapık inançlarından dolayı kutsal saydıkları inekler, meydanlarda İngiliz ajanları tarafından öldürülüyor ve bunun faili olarak da Müslümanlar gösteriliyordu.

1930 lardan sonra Müslümanlar arasında «ayrı bir devlet olma» fikri uyanmaya başladı. Zira bir sürü ihanet ve komplo karşısında İslâmiyet başka bir yolla muhafaza edilemezdi.

Pakistan aralarında 1400 km. uzaklıkla Doğu ve Batı Pakistan şeklinde teşekkül ediyordu. Hatta Pakistan ve Hindistan'ın ayrı ayrı devletler haline gelişleri sırasında 6 milyon Müslüman Hindistan'dan Pakistan'a göç etmişti. Bengalli, Sindli, Pencaplı, Belucistanlı milyonlarca müslüman İslâm'ın sarsılmaz bağıyla birbirine kaynaşıyor ve devletlerine sahip çıkıyordu. Ne var ki geride Hindistan'da daha 60 milyon Müslüman vardı.

1947 de Müstakil Hindistan Cumhuriyeti kuruldu. Fakat bu şekli bir Cumhuriyetti. Çünkü İngilizler Hindistan'dan ayaklarıyla çıkarırken, geride İngiliz kültürüyle yetişmiş bir sürü idareci bırakıyorlardı.

«1947 de Hindistan'a şekli hürriyet verildiğinden bu yana Müslüman-Hindu kavgaları durmamıştır. Sadece 1954 ile 1959 seneleri arasında 337 büyük isyan patlak vermiş ve her defasında 100lerce müslüman şehid edilmiştir.» (Müslim News 17 Kasım 1969)

Büyük düşmanlık sadece bu tarihi seyrin gösterdiği kadar değildi. Me-

selâ bir Keşmir meselesi de vardı. Kıbrıs meselemizin Pakistan'daki eşi olan Keşmir davası...

Hint - Pakistan düşmanlığının sahî ve özel sebepleri kısaca özetlenmiş sayılır. Fakat görünmeyen, hadiselerin arkasında yatan hain el hangisidir? Onu da göreceğiz... Göreceğiz ki, sahneler ve aktörler değiştiği halde oyun aynıdır. Almanya bu oyunla parçalanmış ve yutulmuştur. 100 milyon arap, bu oyunla 3,5 İsrail'e eli kolu bağlı yenilmiştir. Kore böyle harcanmıştır. Çin aynı oyunun başka bir temsiliyle komünistleştirilmiştir. Hatırlatalım ki, bu oyun halen Türkiye için de oynanmak üzeredir.

BEYNELMİLEL POLİTİKA PAKİSTAN'ı PARÇALAMAKTA KARARLI

Yalta Konferansında komünistleştirilmesi kararlaştırılan memleketler arasında Pakistan da vardır. Zira 130 milyon nüfusla dünyanın en büyük Müslüman devleti olan Pakistan'ın Asya'nın bağrında dimdik ayakta durması hem Amerika'yı, hem Rusya'yı, hem Çin'i ve hem de Hindistan'ı rahatsız etmektedir. Beynelmillel Yahudiğin cihan hakimiyetinin teşkilinde Pakistan'ın parçalanması ve yok edilmesi gerekmektedir.

Hint Okyanusunun dünyanın kildiğini bildiğini bilen Sovyetlerin yayılma stratejisi; Doğu Türkistan üzerinden Afganistan - Pakistan - Hindistan yoluyla Hint Okyanusuna inmeyi icabettirmektedir.

Batı Pakistan ise, Pekin için Bengal körfezine ve batıya açılan tek kapıdır. Rusya ve K. Çin bunun için dış siyasetlerinin büyük bir kısmını Hint - Pakistan çatışmasına teksif etmektedirler.

Orta Avrupa'da ve Balkanlarda hırışmaya başlayan komünizmin bu iki temsilcisi şimdi Pakistan meselesinde de karşı karşıyadır.

Hadiseler nasıl gelişti ve bugüne nasıl gelindi, onu da görelim.

Avami Partisi Başkanı Mucibur

Rahman isyan ederek Doğu Pakistan'da ayrı bir devlet kurmak istediğini ilân etmişti. 78 milyon nüfuslu Doğu Pakistan'da bu yüzden başlayan ayaklanma Yahya Han'ın askeri müdahalesiyle bastırılmış ve Mucip tutuklanmıştı. Fakat bu hadise ortaya bir «Bengaldeş» ve «Mülteciler» meselesi çıkardı.

Doğusu Pakistan'a, batısı Hindistan'a ait olan Bengal'de üslenen ve kendilerine Mukti Bahini adını veren komünist gerillalar Yahya Han'a karşı harekete geçtiler. Doğu Pakistan'da birçok sabotaj ve tahrip hareketlerine giriştiler.

Ayrıca hadiselerden huzursuz olan 2 milyon Doğu Bengalli de Hindistan sınırlarına dahil Batı Bengal'e göç edince Hindistan vaveylâyı kopardı: «Mülteciler ölüyor, gidiyor... Ah... vah.» Arkasından Yahuri patentli dünya basını yaygarayı daha da büyüttü. Arkasından da siyasi kozlar arenaya sürülmeye başlandı.

Amerika, Doğu Pakistanlı mülteciler meselesi halledilinceye kadar, Pakistan'a yapılan her çeşit askeri ve ekonomik yardımı kestğini ilân etti. Aynı anda İngiliz parlamentosunun 130 üyesi M. Rahman'ın serbest bırakılması için harekete geçti.

Hindistan; Pakistan'ın bu zayıf anından istifade için derhal silâha sarıldı ve önce kızıl gerillaları destekledi.

«Gerillalara son zamanlarda gittikçe artan bir şekilde Hindistan tarafından yardım edilmektedir.»

(Newsweek - 22 Kasım 1971)

Bunu sınır çatışmaları takip etti. Ve nihayet geçtiğimiz haftanın 22 Kasım günü Karaçi radyosu 13 Hint tümeninin Doğu Pakistan'a saldırdığını bildirdi. Radyo Hint birliklerinin tank ve topçu ateşiyle de desteklendiğini haber veriyordu. Hint uçakları Pakistan sınırlarını aşarak sivil halkın bulunduğu 3 kasabayı bombardıman ederek 79 kişinin ölümlüne yol açmıştı.

— Doğu Pakistan'da Hindistan, Rusya ve Kızıl Çin desteğinden vatan parçalamaya hareketi yürüten Kızıl Mukti Bahini gerillaları görülüyor.

Ertesi gün Yahya Han bütün ülkede olağanüstü hâl ilân etti. Ve yedekleri silah altına aldı.

İyi haber alan kaynaklardan öğre nildiğine göre Hintliler, Bengaldeş Hareketi ile birleşerek Doğu Pakistan'a geçiş için bir köprü başı elde etmek arzusundadırlar.

Pakistan'ın B. Milletler Büyükelçisi Ağa Şahi, Hint birliklerinin Cessore, Silket, Çittagong ve Ragpur bölgelerinde saldırı halinde olduklarını ve B.M. Güvenlik Konseyini her an toplantıya çağırabileceğini söylemiştir. Yazımızın yazıldığı sıralarda Hint saldırısı devam etmekteydi.

Netice olarak şunu söyleyebiliriz ki, Pakistan çok zor günlerin içinde dir. Hindistan'ın saldırılarına cevap veremeyip, meseleyi B. Milletlerde barışçı yollardan çözüme bağlamayı tercih etmesi tarafsız geçinen siyasi ler için bir hal çaresi olarak düşünebilir. Biz aynı kanaatte değiliz. Uzun süreli de olsa Beynelmîlel politika Pakistan'ı parçalayacaktır. Birleşmiş Milletlerin sionizmin menfaatlerine aykırı bir karar vermesi beklenemez. O zaman bu iş nasıl olacaktır? Hindistan'a dur denecek ve Pakistan'dan da Mucibur Rahman'ı serbest bırakması ve D. Pakistan'da «Bağımsız Bengaldeş Hükümeti»nin kurulması için izin vermesi istenecektir.

Yani artık D. Pakistan'a gitmiş gözüyle bakılabilir. Hislerimiz ve Pakistan'a olan kardeşlik sevgimiz istemese de...

TÜRKİYE HANGİ POLİTİKAYI TAKİP EDECEK...

İstiklâl Harbinde «Müslüman Türkiye'nin kurtuluşu, bütün esir Müslümanların kurtuluşudur.» diye haykıran bu insanlar bizim kardeşlerimizdir. 93 harbinde, 1911 Libya ve Balkan savaşlarında ve millî mücadele yıllarında, yakın zamanda Kıbrıs meselesinde Pakistan'ın Türkiye ye olan dostluktan öte samimî kardeşliğini hiç bir zaman hatırdan çıkarmamak gerekir. Kıbrıs mevzuunda B. Milletlerdeki tek ve vazgeçilmez destekçimiz Pakistan'dır.

Pakistan bir bakıma bizimle kader ortağıdır. Onun Keşmir, bizim Kıbrıs gibi kanayan iki yaramız vardır. Mucibur Rahman, D. Pakistan'ı parçalamak için harekete geçmiştir. Türkiye'de de Rusya'nın desteğinde bir hareket siyasî kürteçülük maske siyle Doğulu kardeşlerimizi bizden koparmak niyetindedir. Pakistan ile aramızdaki dostluk ve kardeşlik bağlarını CENOT ve RCD gibi sunî anlaşmalarda aramak çok yanlıştır. Politikamızın seyrini de bu anlaşmalar tayin etmemelidir.

Mamafih Dışişleri Bakanlığı sözümüz Oktay İçen'in. Pakistan tarafından çarpışmaların olduğu bölgeye B. Milletler Gözlemcilerinin gönderilmesi yolunda yapılan teklifi des teklediğimizi söylemesi ve Başbakan Erim'in Hindistan'ın saldırıdan vaz geçmesini istemesi sevindiricidir.

Politik vasatta da olsa Pakistan'ın vatan parçalayanlara karşı verdiği mücadelede desteklememiz, dış politikamız için bir zarurettir.

— 1967 Haziranındaki 6 gün savaşında İsrail'i galip getiren kuvvet, İsrail'in kendi kuvveti değildi. Ama, dünyadaki sionist teşkilat Rusya ve ABD'yi anlaştırmış ve İsrail'i galip getirmişti. Harbten sonra Johnson'la Kosigin oturmuş 24-25 Haziranda Glasbora'da, durum muhasebesi yapmışlardı. Resim Glasbora toplantısından bir anı gösteriyor. 1971 de beynelmîlel sionizm bu kuvvetleri kullanmayacak mıdır?

Orta - Doğu'da Çarpışan Kuvvetler

Geçtiğimiz bayram dolayısıyla Süveyş kanalı cephesindeki Mısır askerlerine yaptığı konuşmada, Enver Sedat'ın: «Savaşta başka şık kalmadı» demesi Ortadoğu'daki tansiyonu birden yükseltti. Mısır Cumhurbaşkanı'nın 24 saat içinde savaşın kaçınılmaz olduğunu iki defa tekrarlaması ve Mısır ordusunu alarm durumuna getirmesi aslında Ortadoğuda ki gelişmelere yeni farklılıklar getirmemektedir.

Zira İsrail de Birleşik Arap Cumhuriyetini tehdit eder mahiyette davranmaktadır. Yani Mısır'ın tutumu da, İsrail'in tutumu da pek farklılıklar göstermemektedir.

Mısır açısından yapılacak ilk şey gerçek düşmanın kim olduğunun tespitidir. Bu tespit yapılmadan harekete geçmek her şeyden evvel arap ale mi için kötü neticeler doğuracaktır.

Biz bunun için biraz gerilere giderek, tarihin tekerrürden ibaret sayfalarına döneceğiz:

Eski ABD Cumhurbaşkanı Lyndon Johnson yayınlanan hatıralarında, «5 Haziran 1967 sabahı saat 8 den biraz önce Kırmızı Telefon çalıyor diye uyandırıldım.» demektedir. 6 gün harbi bu çalıştan 3,5 saat önce patlak vermiştir. Sadece Amerika ile Rusya arasında bulunan bu direkt bağlantı hattı 1967 Arap-İsrail harbinde 20 den fazla kullanılmıştır.

Aynı hatıralarında Johnson, 26 Mayıs akşamı İsrail Dışişleri Bakanı Abba Eban ile görüşüğünü ve ona: «Bütün istihbarat elemanlarımız, Birleşik Arap Cumhuriyeti size hücum ettiği takdirde canlarına okuyacağımıza emindirler.» «İsrail, yalnız kalmayacaktır.» şeklinde konuştuğunu yazmaktadır.

Görülüyor ki, harp çıkmazdan 10 gün önce ABD Cumhurbaşkanı, İsrail Dışişleri Bakanı ile görüşüyor ve ona her türlü teminatı veriyor.

Sene 1971, Kasım'ın son haftası. ABD Cumhurbaşkanı Nixon, İsrail Başbakanı Golda Meir ile 2 Aralıkta görüşeceğini açıklıyor. Golda Meir, aynı zamanda ABD Dışişleri Bakanı William Rogers ile de görüşecek. Siyasî hava kızışma temayülleri göstermeye başlayınca, Amerikan maskeli Yahudi taarruzu şiddetleniyor.

Meselâ Mısır Cumhurbaşkanı'nın beyanatının 2. günü, ABD Senatosu yaptığı toplantıda, İsrail'e silah yardımı yapılması için 500 milyon dolarlık (Türk parası ile yaklaşık olarak 8 milyar TL) bir ödenek ayrılmasını kabul etmiştir. Bu yardıma, İsrail'in ısrarla istediği «Phantom» tipi bombardıman uçakları da dahil bulunmaktadır.

Mısır'ın çıkışından sonra ABD senatosunun bu kararı açıkça B. Arap Cumhuriyetini tehdit manasını taşır.

Rusya'nın politikası ise daha tehlikelidir. Zira dost görünüp arkadan hançerlemek Sovyet siyasetinin temel karakteridir.

Bir devlet adamından beklenen, milletin hayat müdafaasını yapmak ve vatani koruma gayretinde bulunmak istikametinde atacağı her adımda dost yüzü düşmanı da hesaba katmasıdır. Bugün geçici bir ba direde arap alemini destekler görünen Rusya hesaplarını uzun vadeli yapmaktadır. Bütün imkânlarından istifade için Ortadoğuya yerleşmek isteyen Rusya, şimdi elbetteki dost rolünü oynayacaktır. Şimdi kültürüyle, yardımıyla girecek ama bu istilâ daha sonra askeri ve mutlak olacaktır.

Enver Sedat'ın, göz önünde bulundurmak mecburiyetinde olduğu asıl nokta burasıdır. Arap aleminin gerçek kurtuluşu için yapılacak fedakârlıklar, başkalarının hain emellerine olta yemi olmamalıdır.

Kızıl emperyalizm köleleştirdiği bütün ülkelerden hürriyeti kaldırmıştır. İnsanlık, sevgi, namus ve inanma gibi ve kadar ulvi duygu varsa zincirlemiş, vatanları yaşanmaz hale getirmiştir. Ölmek veya kaçmak komünist memleketlerde Allah'ın en büyük lütfu olmuştur.

Komünist vahşetin çekilmez olduğu ülkelerden biri de Çekoslovakya'dır. Çekoslovakya'da 1968 deki hürriyet ayaklanması tank paletleri, top gülleri arasında boğulmuştur. Binlerce insan can vermiştir. Janh Palash hürriyet çığlıklarıyla, kızıl alevler içinde kendisini yakmıştır.

Rusya, Amerikan emperyalizmine (!), Faşist direnmelere (!) oportünist (!) tutumlara müdahale etmişti. Rusya, devrimci hürriyetler (!) namına

Çekoslovakya'yı baştan sona ezmişti.

İşgal hareketinden sonra ilk genel seçimler Cuma ve Cumartesi günleri yapıldı. Komünist Partisi yönetimindeki Ulusal Cephe, Parlamento'daki 350 ve diğer bölgelerdeki konseylerin 20 bin iskemlesi için yapılacak seçimlere teklifte ile katılmaktadı. Listelerdeki adayları tayin hakkı sadece komünist partisine aittir. Yani sadece komünist partisinin istedikleri seçilebilecektir. Bunların haricinde seçimlere başkalarının iştirakı yasaktır. Bu arada tek listeli seçime karşı, halkı boykota davet eden bazı kişiler tutuklanmıştır.

Komünist memleketlerdeki «Halk Demokrasisinin» tatbikatı budur. Millet yalnız sürüden ibarettir. Nasıl bir hareket modeli emredilmişse, onun dışına çıkılması suçtur. En hafif ceza Sibiryaya sürgündür. Komünist memleketlerde halk, komünist partisinin malı haline gelmiştir. Parti, halkı, istediği gibi tasarruf edebilmektedir. Demokratik olma, hürriyet ve adalet yoksa bu mudur? İnsanların tek bir parti ve listeye oy vermeye mecbur bırakılmaları emperyalizmin politik ifadesidir. Rusya böyle göstermelik bir seçimle hangi zavallıları kandırmak istemektedir?

Merak edilmektedir: Türk Devleti ve Türk Ordusu demokrasi kundaklarını temizlerken «Faşist» damgasını vuranlar, her gün bomba patlatan, milliyetçi kurşunlayan adam öldüren hainler Sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanırken «Aydınlara baskı yapılıyor.» diye feryat edenler, «özgürlük» (!) şampiyonları, şimdi nerelerdedirler? Çekoslovakya'da tek listeli seçime niçin karşı çıkmazlar?

En ufak olay propagandayla, komünist afitatörler tarafından devleş tirilmektedir. Hür dünya devletlerinin, anti komünist yayın organlarının bu gibi hadiseler karşısında susmaları doğru değildir. Komünizmin akıl hastalıkları devamlı tekrarlanmalıdır. İğdiş olmuş kafalar, şartlan dırılmış beyinler huzura kavuşturulmalıdır. Emperyalizm hayatın bütün sahalarından kovulmalıdır. Bu da devamlı komünist emperyalizminin tekrarı ve komünizme karşı kesiksiz bir mücadeleyi zarurî kılar.

Five O'clock Tea-V

BÖLÜM III

Selçuk ağabey, Mösyö Jak'a baktı, sonra gözleri salonda gezindi. Devleşen ve destanlaşan o halk adamı, Mösyö Jak'la yaptığı tartışmayı unutmuş gibi, derin bir tevazu ile parlıyordu. Sonra Jale'yi ve Ayşe'yi süzdü, yavrusunu yirtici bir hayvanın pençesinden kurtarmış bir ana gibi, şefkatle baktı. O aslan yeleli adamın yüzü sert hattâ göğelenmiş o halk adamının, gözlerindeki, çelik parıltı kaybolmuştu. O asık çehreli adamın, gözlerinden yanaklarına şimdi damla damla yaş akıyordu. Bunlar, sevgi, şefkat ve feragatin göz yaşlarıydı sanki...

Ayşe, aylardan beri yüreğini kavuran acının dindiğini hissetti. Ağlıyordu... Sanki, göz yaşları; günahını, suçlarını ve tereddüdünü, bir bahar yağmuru gibi siliyor ve yıkıyordu.

Selçuk ağabey, Ayşe'ye ve Jale'ye sevgi ile tekrar baktı. Gerçek ve asil bir hicabın gezindiği alını eğer, çıkış kapısına doğru ağır ağır yürüdü...

Derin bir sükut salonu ve salonda ki her şeyi sanki yitirmişti. İnsanı kendinden geçiren parfüm kokusuna karışan sigara dumanları boğaza bakan geniş pencerelerden dışarı da gılırken; sessizlik te yerini, fısıltılara, sonra derlenme toparlanmalara ve nihayet vedalaşma uğultuları arasında salonun yavaş yavaş boşalmasına, terk ediyordu. Salon boşalıyordu...

Kâmil bey ve Mösyö Morris, birlikte çıktılar. Kâmil bey Mösyö Morris'i kaldığı otele götürüyordu... Salonda Mevrure hanım, Jale ve Ayşe'den başka kimse kalmamıştı... Birlikte oturma odasına çekildiler. Mevrure hanım düşünceli ve dalgın... Jale şaşırılmış, ne diyeceğini bilemez halde idi...

Ayşe içinde yanıp sönen seher yıldızının alaca karanlığını bastırıldığını ebedi güneşin tarifi imkânsız bir haşmetle ruhunu her an huzur, sadet ve vecd aydınlığı ile ısıttığını hissediyordu.

Jale'ye baktı, elâ gözleri buğulanmış, güzel kirpikleri ıslanmıştı. Göz yaşları, sanki gözünden değil, ruh pınarından sızan damlalardı. Damla lar damla ları takip etti...

Ruh pınarı, sanki bu anı beklemişcesine yerin en zayıf noktasını arayan su pınarı gibi gözünden damla lar halinde sızıyor. Gerçek güzellik; geçici, sunî güzelliğin bütün kirini yıkamak istercesine; rime ve pudra kalıntılarını göz yaşları ile siliyor, temizliyor ve yıkıyordu...

Ayşe, Jale'nin buğulu gözlerini öpüyor. Müsrik ve bembeyaz elleri, Jale'nin sırtında dolaşıyor. Ve sanki Jale'nin, ruhunda kopan tufanı için de duyarcasına masum başını başına basıyor. ayrılmaya iki ruh kucağıyor ve kaynaşıyorlardı sanki.. Jale Ayşe'ye sarılmış, Ayşe, Jale'yi kucaklamıştı.

Ayşe, Jale'nin pürüzsüz sesini, kalbinin içinde hissetti...

— Ayşem!... kardeşim!.. beni affettin mi? Ne olur beni affet!.. Ne olur beni affet!..

Ayşe, Jale'yi canevine bastırıyor,

geceleri kendisini rahatsız eden kabusun Jale'yi kavurmaması için dua ediyor, sanki Jale'nin heyecanını

kendi kalbinde duyuyordu...

— Biz kendi kaderimizi yaşadık, Jale, dedi.

— Allah bizi kurtaracak!

— Evet, Allah bizi kurtardı! Biz ruhumuzda titrek bir hayalini, sembolünü bulduğumuz gerçek güzelliği, doğruluğu, iyiliği ve fazileti; ıstıhamızla, ihtirasımızla ve nefsimizle boğmağa çalıştık.

Bak yüze! Yüzünü süsleyen güzellik, göz yaşlarına bile dayanamayacak kadar aldatıcı değil mi? Biz ruhumuzda patlayan, gerçek, ölüm süz güzelliği takip etmiyoruz. Güzelliği arıyorsak bir an için güzel ol-

Gömülü Çoban Türkistan'lı bir şair değildir. O Afyon'un Gömü Köyü'nden Faik Eryıldız'ın şiirlerinin imzasıdır. Faik Eryıldız, belki de Türkistan Türkünün kurtuluş mücadelesini haykıran Çolpan'a olan hayranlığını ona benzer bir isim kullanarak belirtmek istemiştir. Türkistanlı Çolpan ile Gömülü Çoban'ın şiirleri arasında ızdırıp, ses, ahenk ve mücadele beraberliği vardır. Gömülü Çoban, Anadolu Türkünün Türkistanlıya eş ızdırabını dile getirmiştir şiirlerinde. Anadolu Türkünün içli sesini, derin imanını, fedakârlığını, kahramanlığını, zulme isyanını, kendisini yoketmek isteyen gayri millî düzenle kavgasını duyurmuştur. Gömülü Çoban, millî sanatın çığ gibi büyüyen genç kadrolarının habercisidir. Milletimize yabancı köksüz çevrelerin gayri millî ve sanat adına ortaya konulmuş bir sürü tortusunu da silip süpürerek gelen millî kadroların habercisi. Aşağıda taktim ettiğimiz şiiri, milletçe geçtiğimiz zulüm çemberinin bir halkasını ve ufkumuzu aydınlatan gerçek bayram gününü terennüm etmektedir.

MİLLETİN BAYRAM GÜNÜ

HEP

BİLİRİZ BAYRAMLARI
COCUKLUĞUMUZDA GEÇEN.
YIRTIK OMUZLU İSLİK
YARIM CARIKLI AYAKLA
AĞZIMIZDA YAVAN LOKMA
KAR CİĞNERDİK
SOKAKTA...
VE O
BAL CİĞNERDİ
AYAĞI
SICAK SUDA...

BİLİRİZ

COCUKLUĞUMUZDA CEKTIĞIMIZ GÜNLERİ
BACALARA BAKARAK
SEF GİRECEK DİYE
BAYRAM GECELERİ
YILARDIK...
KORKUNC YÜZLÜ
AĞZI KANLI.
KÖYDE
HER DELİKANLI
JANDARMA KORKUSUYLA YASARDIK.
YASAMAKTAN
KORKARDIK...

HATIRLARIZ

O GÜNLERİ COCUKLUĞUMUZA RAGMEN.
SEF MASALLARI DİNLERDİK
BAYRAM GECELERİ.
DEV MASALLARI KADAR
KORKUNC...
ÖZLERDİK CÜCELERİ.
BU HİNC
BİZİ KAMCILADI
MİLLETCE UYANDIK.
DEVİR DEVİR
MİLLİLİĞE
KAYDIK...
SONRA CEKTIĞIMIZ GÜNLERİ SAYDIK
ON YEDİ BİN BİLMEM KAC.
AC GÖZÜNÜ AC...
YUTMUYORUZ MASALLARI.
GERÇEK DEMOKRASİYE BES ADIM
KALDIK.
ARTIK
HESAP GÜNLERİNİ SAYIYORUZ

«MİLLETİN BAYRAM GÜNÜ»NÜ...

GÖMÜLÜ COBAN

makla yetinmemeliyiz. Sınırsız güzelliği, içimize sindirmeli ve onu lekelemekten kaçınmalıyız.

Bugün, evet, hayatımızın dönüm noktası olan bugün, içimizdeki o acı çarpışmayı, o amansız boğuşmayı salonda heyecanla seyretmedik mi? Bu savaş iyi ile kötünün cihan çapındaki kavgasının sembolü değil miydi? Jale, inler gibi:

— Evet, evet, Selçuk ağabey olmasaydı biz yokolmuştuk. Ona her şeyimizi borçluyuz. O bizi kurtardı!.. Dedi.

Olgun yüzü nurla aydınlanmış Mevrure hanım,

— Yavrularım! Selçuk ağabey de bir semboldür! dedi.

Jale:

— Ama halacığım! O olmasa bizi, Mösyö Morris; anasından, babasından, yavuklusundan koparılmış, biçare ve zavalı bir esir sürüsü gibi,

cehennem dünyasına götürmeyecek miydi?.

Ve hıçkırarak devam etti.

— O beni, bağlı olduğumu fark etmediğim, hattâ fark etsem utancım-dan kızaracağım, Allahıma, Peygam berime, Devletime, Milletime, Vatani-ma ve insanlığıma kavuşturdu. Yıllar yılı ayrı kaldığım anama kavuşmuş gibi oldum. O, içimi yıkadı.

Mevrure hanım,

— Yavrum! Selçuk beye benim neler borçlu olduğumu bilemezsiniz. Fakat bilin ki, Selçuk ağabey bu söylediklerini duyarsa, seninle konuşmaz ve yüzüne bile bakmaz!

Ayşe ve Jale Selçuk ağabeyi kaybetmek korkusu ile, titrediler. Mevrure hanım bu hali görmüşçesine, devam etti.

— Selçuk ağabey gibi yiğit, doğru ve faziletli insanlar, sadece bize gerçeğin, iyinin, doğrunun muhteşem sarayını gösteren işaret fenerleridir. Gayeniz, ebedi güzellik, ebedi saadet, ebedi gerçeklik ülkesine varmak olsun. Güzellik ülkesine yolculuğunuzda rehberlere içten teşekkür edin. Fakat, rehber olduklarını unutmayın.

Ayşe, Mevrure halaya minnetle baktı. Mevrure hâlâ iki genç kızın sıcak nefeslerini yüzünde hissetti. Ufacık ikiz çocuklarını kucaklayan bir ana gibi, sarıldı onlara...

Şimdi, Ayşe ve Jale, göz yaşlarının seylabına mani olamıyorlar, hiç kıra hıçkır, katıla katıla ağlıyorlardı. İçlerindeki cehennem sönmişti. Şimdi benliklerindeki ebedi bahar ülkesinin yeşilliği, göz yaşlarının bereketli yağmuru ile, yeşeriyor, yeşeriyordu.

Ayşe, ruhunu elbisesi ile birlikte değiştirdiği o, unutulmaz günü hatırladı. Jale'ye söylerken tamamlamaya madığı sözlerin, o saadet ülkesinin ışık, ışık, gözleri kamaştıran harflerle yazıldığını görür gibi oldu.

—« İffet, haya, sadakat, sevgi, şefkat, inanç ve gerçek güzellikle taçlanmış kadın...»

.....

Saatlerce konuştular. Yorgunluk, uyku, endişe ve açlık sanki onların ülkesinden koğulmuştu.

Ayşe, pencereye baktı. İçindeki seher yıldızını orada da gördü. Alaca karanlık gitmiş, belli belirsiz, hafif, ürkek bir aydınlık ufukları doluruyordu. Tıpkı Ayşe'nin benliğinde parılayan, ebedi aydınlık ülkesi gibi...

Sonra, o titrek, o hüznü ve o sadet müjdeleyici sesi duyular. Kayalarda, korularda yankılana yankılana süzülüp gelen o gerçek güzellik ülkesinin muhteşem davetini dinlediler. Selçuk bey gibi, içlerine sindire sindire, hasretlinin mektubunu okur gibi ağlaya, ağlaya sevgilinin sözünü dinler gibi, hasretle dinlediler. dinlediler, dinlediler...

Mevrure hala, yüzü ışıltı ışıltı sordu,

— Hazır mısınız?.

İkisi birden, heyecanla, o ebedi davete yetişmek için çırpınarak,

— Hazırız!! dediler.

.....

Biraz sonra, köşkün küçücük odasında iki genç kız, kalpleri o erişilmez saadetle dolu, Allah'a yalvarıyorlar... Onun kulu olmanın hazzını tadıyorlardı. Tıpkı Selçuk bey gibi... Tıpkı, gerçek güzellik ülkesinin yolcuları gibi...

İki ölü daha dirilmişti...

—SON—

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Mücadele Birliğinin Bildirilerinden Dile Gelen Milletin Izdırab ve Feryadı

26

(Geçen sayıdan devam)

Mücadele Birliği, Türk milletinin var oluş mücadelesine, bütün millet evlâtlarını çağırır, ikaz eder, uyarır... Şimdi, Birliğin ilk ikazının, millî meselelerin neler olduğunu açıklayan bildirisine bakalım...

Aziz Milletim!

Milletini seven talebe!

Millet Evlâtları!

DUR, DİNLE ve UNUTMA!

Millet felâketlerin içine sürükleniyor. Hayatın sona ermek üzeredir. **UYAN!**

Ata yadigarı vatanında köle edilmek isteniyorsun. **DİKKAT ET!**

Yunan Palikaryası, Beynelmîl Hristiyanlığın ve bütün millet düşmanlarının yardımı ile Antaya sahillerine yaklaştı. Türkiye, Hristiyan yılanı ile çember içine alındı. Her biri Türkiye'nin gözü olan adalar hep kahpe Yunan'ın eline geçti! Şimdi Kıbrıs da senden ayrılıyor! Trakya'da, Adalar'da. Türkistan'da binlerce kardeşin doğrandı, kıyıldı. Hâlâ doğranıyor.

Ey milletin temiz evlâdı!

Ölenler senin kardeşin, anan babandır. Kirlenen senin namusundur. **UYAN!**

Sana milletinin bu derdini unutturmaya çalışıyorlar **UYAN!**

Türkün ebedî düşmanı, komünizm, emeline ulaşmak üzeredir.

Milletini seven işçi, köylü, talebe, aydın ve esnaf! Bütün millet! Bize kulak ver, **DİNLE!**

Komünizm aziz vatanında seni köle yapmak istiyor. Komünizmin Türkiye'deki mümessili TİP ve onun vatan haini güdücüleri, Doğu illerimizde bir isyan hazırlığına geçti. Fakat tertipleri ortaya çıktı ve hareketleri nefretle karşılandı. TİP'in kapatılması istendi.

Buna karşı komünistler yeni tertiplere girerek talebeleri alçak davalarına alet etmek taktiğine baş vuruyorlar.

Ey milletimin evlâtları!

Ey milletini seven öğrenciler!

Memleketimiz, beynelmîl sionizmin maşası komünizmin ve kapitalizmin savaş meydanı haline geldi.

Millet köleleştiriliyor, **UYAN!**

Üniversiteli kardeşim,

Senni memleketinde Türkçeyi ilim lisanı değildir diye tahkir edip, İngilizce ile ders okutan yabancı yüksek okullar var.

Senin memleketinde Türkçeyi i ve ticaret kollarını, yüksek memuriyetleri kendi azaları arasında taksim eden, sionizmin maşası gizli dernekler ve onların milleti esirleştirmeleri var.

Ve senin vatanın gayri millî inançların döğüş sahası haline geldi.

Köylün, işçin, esnafın ve bütün

milletin maddeten ve manen sionizmin uşakları tarafından esirleştiriliyor!

Ey ataları harp meydanlarında şehit olan şehit çocukları!

Milletimin gerçek evlâtları!

Senin meselen, kuvvetli ve millet hizmetinde bir devletin var olmasıdır.

Senin meselen, işçinin, köylünün ve bütün milletin insanca yaşatılması davasıdır.

Senin meselen, yıkılmak üzere olan ailenin kurtarılması davasıdır.

Senin meselen, düşman tarafından yok edilen esir Türk illerinin hürriyet davasıdır.

Senin meselen, Kıbrıs meselesidir.

Senin meselen, namuslu servetin millet hizmetinde kullanılması ve millet sırtından yapılan vurgunlara mani olmak davasıdır.

Senin meselen, Türkiye'de manevî ve maddî esaretin kaynağı yabancı okullar ve Patrikhane davasıdır.

Ey şehit çocuğu Üniversiteli!

Senin ve memleketinin meseleleri bunlardır. Seni eğitimde eşitlik sahte meselesiyle oyalayıp, temel davanı uzaklaştırmak istiyorlar

Senin meselen, eğitimde eşitlik değil, Eğitimin, millîliği meselesidir.

DİKKAT ET ve ALDANMA!

Seni temel meselelerden uzaklaştırmak isteyenler, vatan hainidir.

İYİ BİL ve UNUTMA!

Ey gerçek millet evlâtları!

Alpaslanların ve Fatihlerin yolunda, millet kurtuluşu uğrunda birleşiniz! Saflarınızı sıklaştırınız. Zafer sizindir!

YAŞASIN MİLLET!

KAHROLSUN MİLLET DÜŞMANLARI!

MÜCADELE BİRLİĞİ

GENEL MERKEZİ

KONYA

Millî meseleler etrafında, bu meseleler dejenere edilmek istendiği sırada, Mücadele Birliğinin gür sesi duyulur. Bu ses sahte kahramanlık gösterilerinden uzak, kararlı, gerçek yalın ve sarsılmaz gücü ile dolu sestir.

Kıbrıs meselesi... Kangren halini alan bu meseleyi, aklın tuttuğu o günlerde bütün gizliliği ile gözler önüne serer. Ve çareler gösterir...

İKAZ: 2

MİLLET EVLÂDI,

AZİZ MİLLETİM.

Bundan önce tehlikeyi göstermek zorluk çekiyorduk. Şimdi Gazeteni açınca gözüne ya kanlı bir kardeş cesedi, yahut ırzı perişan edilen bacıların çarpıyor. İnsan hak ve hürriyetlerinin vazgeçilmez olduğu 20. yüzyılda, Millet düşmanı, Avrupa ve Amerika'nın, Barış içinde bir arada beraberce yaşama melun yalanlarıyla

ve Komünist Rusya'nın yardımlarıyla Kıbrıs'ta kanlı bir katliam yürüttü oluyor.

Sistemli ve plânlı **ŞARK MESELESİ** yani Müslümanlığın Türklüğün yer yüzünden silinme plânının son perdesi Kıbrıs'ta oynanıyor. Kıbrıs'taki feci cinayetleri işleyenler Komünist Rusya ve Çekoslovak silahları kullanıyorlar. Bu silahlar İskenderiye limanından Magosa'ya Amerika gemileriyle taşınıyor. Bu ihanetli gizleyenler kahrolsunlar.

Etnikî eteryacı Atenagoras son olarak papalık ve Yahudilikle tam anlaşmaya vardı. Bu birleşen melunların yer yüzündeki tek düşmanı Müslüman Türklere. O halde titre ve kendine gel. Yok edilmek üzeresin.

Kıbrıs'taki feci ve insanlık dışı hareketleri bütün dünya seyrediyor. Ve bu millet düşmanları Türk hükûmetine sulh ve sükunet tavsiye ediyorlar. Dünya sulhunun bekçisi biz değiliz. Canımıza kasdedenlere elli yıldır tahammül ettirildik. Değişen nedir? Yalnızca 12 ada, Girit ve Batı Trakya gitmedi. Millet düşmanları iman ve ahlakımızı da plânlı olarak tahrip ettiler. Millet evladlarını birbirine boğdurdular. **YETER.**

Tehlike ve acı o kadar büyük ki artık millet düşmanları hiç bir yerde saklanamaz. Rumlar elinde Kıbrıs Anadolu'nun Böğründe dinamit kalıbıdır. Bünyemizi her an parçalayabilir. Kıbrıs son haysiyet kalesidir. Bu rada uğrayacağımız mağlubiyet Şark Meselesinin sonu yani Müslüman Türklüğün yok edilmesini gerçekleştirebilir.

Artık sulh bitmiştir. Kıbrıs hristiyan siyonist şebekenin askerleri Rumlar'a mezar olmalıdır. Sonra ilk hedef asırlık kin ve intikamın alınmasıdır.

Dünya bilmeli ki yeni bir gün doğuyor. Müslüman Türk aslına dönüyor.

Tarihe yazılacak yeni destanlar seni bekliyor.

Ey şanlı ordu Yolun açık kılıcın keskin olsun

Öyle var ki Allah senden razı olsun

YAŞASIN MİLLET, KAHROLSUN MİLLET DÜŞMANLARI

MÜCADELE BİRLİĞİ

GENEL MERKEZİ

KONYA

BAYRAM TEBRİKLERİNDE BİLE.

Mücadele Birliği, milletin var oluş kavgasına daveti, Bayram tebriklerinde bile, tekrarlamaktan çekinmez. Zira bayram yapabilmek için, ona hak kazanmak gerektir, der.

İşte tebrikler...

MİLLET EVLÂDI

Müslüman Türk illerinin Mübarek Ramazan Bayramını idrak ettiği şu an, Kıbrıs kanıyor, Türkistan kan

ağlıyor, Batı Trakya korkunç bir zulmüyle inliyor, Beynelmîl siyonistlerin kurbanı milyonlarca Müslüman Arap yurtlarından kovuluyor, Aziz Memleketimizde Hristiyan misyonerler, sosyalist maskeli komünistler ve Beynelmîl millet düşmanları Millet hayatımızı zehirliyor, tahrip ediyor.

Gerçek Bayram, Millet ideolojik yapısının düzeldiği, Milletimizin bey ni, imanı ve bütün varlığı üzerinde beynelmîl şer kuvvetlerinin zulmü sona erdiği, Esir Müslüman Türk illerinin kurtulduğu gün olacaktır.. Bu büyük bayramı hazırlayacak olan **MÜCADELE BİRLİĞİNİN** mücadele sine katıl.

MÜCADELE BİRLİĞİ

Bir başka tebrik...

Aziz Millet.

Büyük Türk Milleti.

Sevinç içinde idrak ettiğin Kurban Bayramın mübarek olsun.

Cemiyetimizin yaralarını saran, kardeşliğimizi pekiştiren, ızdırapları silen, gözyaşlarını dindiren mübarek bayramda vecibelerimizi hatırlamak vazifemiz olmaktadır.

İki asırdan beri devletimizi kemiren, ahlakımızı darbeleyen, rızıkımızı çalan, dinimizi hor gören düşmanlar ve uşakları, bugün de ihanetleri ne devam etmektedirler.

Milletimizin haklı ve kesin zafere ve kurtuluşa giden mücadelesi karşısında millet düşmanları ve uşakları millî uyanışı boğmak için tertiplere giriştiler.

Bugün, Türkiye'de, yarınlara emanet edeceğin genç evlâtların gayri millî kültürlerin boğucu havasında yaşamaya mecbur olduktan başka, üç-beş kızıl gavurun silah tehdidi altında bulunmaktadır.

Ancak, millet düşmanları ve uşakları şunu unutmasınlar ki, millî uyanış dipçiklendikçe alevlenecek, millî mücadele kurşunlandıkça mağlup edilemez olacaktır.

Aziz Millet.

Bayramlarını matem gününe çevirmek isteyen kızıl ihtilâle karşı uyan ve teşkilâtlan. Din, devlet ve milleti korumak mukaddes vazifesinin, bu gün, ilk emri budur.

MÜCADELE BİRLİĞİ

Ve, bir başkası daha...

KIBRIS

Kıbrıs'ta anan, baban, ninen, deden alçak Yunan'ın çizmesi altında inliyor ve mücadeleyi devam ediyor.

«Sönen ocakların, viran yurtların, Bütün gönüllerde ateşi yanar;

İnsan suretinde vahşi kurtların, Açtığı yaralar onulmaz kanar.»

KUDÜS

İslâmın mukaddes beldesi Kudüs Yahudi zulmü altında inliyor ve harp devam ediyor.

(Devamı Var)

G

E

C

E

N

H

A

F

T

A

21
KASIM

PAZAR

22
KASIM

PAZARTESİ

23
KASIM

SALI

24
KASIM

ÇARŞAMBA

Kültür Armağanı

Kültür Bakanı Talât Halman, 24 yıldır Baleyi yönetmekte olan Dame Ninette De Valois'ya yeni ihdas edilmiş olan Devlet Kültür Armağanını verdi.

Geçenlerde Ankara'da temsil edilen Prokofiev'in «Romeo ve Juliet» balesinin galasından sonra verilen armağan ilk defa bir yabancıya layık görülmüş oldu.

Bilindiği gibi opera, operet ve bale, halkımızın adını bile duymadığı, Türkiye'de sadece belli ibir azınlığın seyrettiği tiyatro çeşitleridir.

Hadiseyle ilgili değerlendirmemizi «Bir olay - Bir yorum» sütunumuzda bulacaksınız.

Rektör Kaçırıldı

Meksika Gerrero Devlet Üniversitesi Rektörü ve aynı zamanda zengin bir iş adamı olan Dr. Jaime Castrejon, Acapulco yakınlarında kaçırılmıştır.

Arabasıyla Taxo kentinden Acapulco'ya giderken arabası durdurulan rektör, özel şoförü ile birlikte civardaki dağlara kaçırılmıştır. Arabada bulunan karısı ve üç çocuğuna dokunulmamıştır. Şehir gerillası bütün ünyada sürdürülmektedir.

Müslüman Katliamı

Filipinlerin kuzeyinde Lanao Del Norte bölgesindeki 5 evalette seçimler yapılmaktadır. Halkın büyük ekseriyetinin Müslüman olduğu adalarda hristiyan askerlerinin silahlı taarruzları yer yer vuku bulmaktadır. Seçime giderken hristiyan askerî birliğinin taarruzuna uğrayan bir grup müslüman halktan 38 kişi öldürülmüş ve 26 kişi de yaralanmıştır. Müslümanların seçimi kazanacağından korkan hristiyanlar terörle durumu lehlerine çevirmeye çalışmaktadırlar.

Mecliste Sigara

Türkiye'de en çok sigara içenlerin milletvekili ve senatörler oldukları tesbit edilmiştir. Mecliste hergün on bin liralık sigara satılmaktadır. Satılan sigaralardan yılda 100 bin lira civarında kâr sağlanmıştır. Meclis başkanı Sabit Osman Avcı duruma el koymuştur. Parlementerlerin satın aldıkları bu sigaraların büyük kısmını seçmenlere hediye ettikleri açıklanmıştır.

Papazların muradı

Gazetelerde çıkan haberlerde Yunanistan'da iki papazın rakı fiçisinde boğularak öldürüldüğü bildirilmektedir.

Papazlar mahzene girmişler, fiçileri kontrol ederken tadına doyamamışlar. Herhalde bardakla veya kâse ile içmeyi unutmış olacaklar ki, kâfalarını fiçinin içine sokarak yudumlamaya başlamışlardır. Kendilerinden geçen papazlar fiçinin içine düşerek boğulmuşlardır.

İnsanlığı buhrandan kurtarmak iddiasında olan bir hristiyan din adamının akıbeti bu dur. Bunun arkasından gidenler değil fiçide bardakta dahi hayatlarını tüketmeye mahkumdurlar. Bütün sol ideolojilerin müntesiplerinin akıbeti farklı değildir. Çünkü hayatın manasını rakı fiçisinden başka yerde aramazlar.

Pakistan'a Yardım

Hindistan'ın askerî taarruzu na uğrayan Pakistan bizden askeri araç istemektedir. Ankara'ya gelen Pakistan Ordonat Dairesi Başkanı, özellikle telsiz, muhabere ve dinleme cihazları istendiğini açıklamıştır. Tümgeneral K. N. Ahmed, Dışişleri ve Millî Savunma Bakanlığı yetkilileriyle temaslar yapmış, ülkelerinde meydana gelen son olağanüstü durum dolayısıyla askerî yardıma ihtiyacı olduğunu açıklamıştır.

Beynelmilel kuvvetlerin İslâm'a daima düşman olmaları dolayısıyla, Hindistan tarafını desteklemeleri Pakistan'ı bir kardeş ülke olması hasebiyle Türkiye'den yardım istemeye zorlamıştır. Pakistan'a karşı sıcağı alâkamızın esirgenmeyeceği ümidindeyiz.

Devlet Haysiyeti

İzmir Sıkıyönetim Komutanlığı, 1402 sayılı kanunun 3. maddesi gereğince «Demokrat İzmir» gazetesini bir hafta süreyle kapatmıştır. Kapatma kararına sebep olarak 19 Kasım tarihli gazetede çıkan «Leyleğin Ömrü» başlıklı yazıda geçen «Karakollara kız girilip dul çıkılıyor» ifadesi gösterilmektedir.

Sıkıyönetim komutanlığının açıklamasına göre yazının, «Devletin emniyet ve zabıta kuvvetlerini halk nazarında küçük düşürücü nitelikte olduğu görülmüştür.»

İzmir Sıkıyönetim Komutanlığının kararı, bir müddettir zedelenmesi adet haline gelen devlet müesseselerinin haysiyetini koruyan millî bir harekettir.

A.B.D.'de Soygun

El-Ahram gazetesinin bildirdiğine göre, Siyonist teşkilatların bu yıl içinde Amerika'da topladıkları paraların bir milyon dolara (yaklaşık olarak 15 milyon lira) ulaştığı tesbit edilmiştir.

Zaten iktisadî hayatın tamamen Yahudilerin kontrolünde olduğu Amerika'da, siyonist teşkilatların bu para toplama kampanyalarında Henry Jackson, Jacob Javits, Adlai Stevenson, Simour Holbourn, Edmund Muskie, Edward Kennedy ve George Macgovern gibi senatörlerden destek gördüklerini de eklemektedir.

Bir taraftan iktisadî müesseseler üzerinde kurmuş oldukları tröstler vasıtasıyla, diğer taraftan çeşitli oyunlar icad edilerek Amerikan milletinin servetini soyulup İsrail'e gönderilmektedir.

Grev ve Lokavt

Alman Metal İşçileri Sendikası tarafından ülkenin belli başlı otomobil ve elektrik fabrikalarında yürütülen greve mukabil, işverenler de lokavt kararı almışlardır. Greve katılan yarım milyon işçinin işine Cuma günü son verilmiştir. Bu yarım milyon işçinin içinde 48 oin de Türk işçisi bulunmaktadır. Türk işçilerinin 45 bini Sendikaya üye olmadıklarından grev fonundan yardım alamamaktadırlar. Solcu olduğu bilinen Metal İşçileri Sendikasına bütün propaganda'lar rağmen itifat etmeyen bu işçilerimiz, şimdi işsizlikle karşı karşıya kalmışlardır. Almanyadaki kon sololuğumuzun bu mağdur işçilerin yardımına acilen koşma ve temenni edilir.

Komünizme İsyan

Yugoslavya'nın altı mahalli eyaletinden en zengini olan Hırvatistan'da komünist idareye karşı sert tepkiler başlamıştır. Bu eyalette boykota giden öğrenci sayısı 40 bine varmıştır. Önceleri Yugoslav hükümetinin Hırvatistan'a daha çok ekonomik haklar tanınması istediği ile başlayan hareket, daha sonraları kesif bir hal almıştır.

Boykotçu öğrenciler 25 Kasım'da yayınladıkları bildiriye «Hırvatistan halkını komünist hükümetten bağımsız bir devlet kurmağa çağırılmışlardır»

Irak'ta Suikast

Kerkük Türkleri adına bir basın toplantısı yapan Devlet Tiyatrosu sanatçılarından İsmet Hürmüzlü, Irak'ta son günlerde Türklere yapılan baskıları protesto etmiştir. Bu baskı hareketleri sonunda Kerkük Türk tiyatrosu aktörü Hüseyin Ali Tuzlu'nun işkenceyle öldürüldüğünü anlatmıştır. Hadiseye kaza süsü verilerek istediğini belirtmiş ve hadiseyi şöyle nakletmiştir:

«Irak'ta Türkçe öğretim kaldırıldı, verilen kültürel haklar geri alındı. Türkçe oyunlar yasaklandı. Türk milli sahne aktörlerinden Hüseyin Ali Tuzlu bu nedenle tutuklandı. Aldığımız habere göre H. A. Tuzlu vahşi işkence metodlarıyla şehit edilmiştir. Ütü kızdırılıp, vücudunda gezdirilmiş, sıcak soba üstüne oturtulmuştur. Hüseyin bu suretle her tarafı yanarak şehit olmuştur. Daha sonra üzerine elhisesi giydirilip, cebine bir tabanca yerleştirdikten sonra, elektrik kabloları üzerine bırakılarak cereyana kapılıp öldüğü süsü verilerek istenmiştir.»

Irak'ta girilen bu adı cınayetler ne ilktir ne de son. Her gün sayısız Kerküklü kardeşimiz çeşitli işkencelere maruz bırakılmaktadır. Dış Türkler meselesi bir çözüme bağlanmazsa her gün yeni yeni haberler duyacağız. Kulakları tıkmak meseleyi halletmez.

Aileye Darbe

Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından yayınlanan «Evlendirme İstatistikleri» ne göre, Türkiye'de eskiye nazaran daha geç evlenildiği tesbit edilmiştir.

Türkiye'de boşanmaların en önemli sebebini geçimsizliğin teşkil ettiğini ve bu sebebin her geçen yıl biraz daha arttığını anlaşılmıştır. Boşanma davalarının hemen yarısında erkek 25 - 34, kadın ise 20 - 29 yaşları arasında bulunmaktadır. Yani evliliğin ilk yıllarında meydana gelmektedir. Buna göre geçimsizliğe sebep maddî imkânların aile planlamasına kâfi gelmemesinden ziyade, aile hayatının gerçek mânasının tam anlaşılmasını, ısrafa yönelen bir harcama olmaktır. Eğer böyle olmasaydı nüfus arttıkça masraflar çoğalacak ve geçimsizlik daha da artacaktı. Ve boşanmalara daha ileriki yaşlarda çok rastlanacaktı. Geçimsizlik sebebi olarak gözükken boşanmaların daha evliliğin ilk yıllarında çok olması ve son 35 yılda yüzde dörtvüz boşanmaların artması

25
KASIM

PERŞEMBE

26
KASIM

CUMA

27
KASIM

CUMARTESİ

BİR OLAY
BİR YORUM

Ordu Modası

İtalya'da ortaya çıkan ve bütün dünyada hızla yapılan, gerek gayesi ordunun itibarını sarsmak olan, elbiselerin kollarına assubay, çavuş ve onbaşı işaretleri takma modası İçişleri bakanlığınca yasaklanmıştır.

Bakanlık bütün illerin Emniyet ve Jandarma teşkilatlarına gönderdiği tamimde bu tip askeri işaretlerin takılmasının silahlı Kuvvetler kıyafet Nizamınamesine aykırı olduğunu bildirmiştir. Bu tamime uymayanlar hakkında kanunî işlem yapılacaktır.

Bu modanın daha yeni piyasaya çıktığı zamanlarda mecmuamızda bildirmiştik. Beynelmillel yahudiliğin milletlerin ordularına olan itimat ve ordunun otoritesini sarsmak için yapılmış olduğunu belirtmiştik. İçişleri bakanlığının aldığı karar milletimiz tarafından kesin tasvip görecektir.

Eski Sanatlarıdır

İsrail Milletvekillerinden Uri Avneri parlamentoda yaptığı konuşmasında, İsrail Savunma Bakanı Moşe Dayan'ı eski erer kaçakçılığı yapmakla suçlamıştır.

Avneri Moşe Dayan'ın adını anmadan önce şöyle demiştir. «Hükümetin ileri gelen bakanlarından biri, canı istediği zaman, kimseden izin almadan istediği yerde kazılar yapıyor. Bu bakan evinde 3 milyon İsrail lirası (10 milyon TL kadar) değerinde bir arkeolojik hazine biriktirdi...»

Herhalde ortak olacaklar ki bir diğer bakan kalkarak M. Dayan'ı Müdafî etmiştir. Ve parlamentoda fırtına kopmuştur.

Hani üç beş hırsız bir soygun yaparlardı sonra aralarında malları pay edemeyince birbirlerini ele vermeyi plânlarlar ya, işte bu yahudilerin yaptığı bundan farklı bir hareket değildir. Ashında siyonizme hizmet eden her yahudi mutlaka hırsızdır. Kendi hissesine düşen paydan birazcık az alırsa diğerini suçlamakta hiç tereddüt etmez. Birgün dünya milletleri, kendilerini soyanların kim olduğunu anlayacaklardır.

Komünizm Suçu

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının talimatı ile Trabzon'da komünizm propagandası yaptıkları tesbit edilen «Sosyalist Türkiye» kitabının yazarı hakim Ali Faik Cihan ile bazı üniversite öğretim üyelerinin de aralarında bulunduğu 60 şahıs gözaltına alınmıştır.

Anarşiye Tedbir

Dış ülkelerde, özellikle «Batı Avrupa memleketlerinde» resmi görevlilerin daimi olarak tabanca taşımaları ve her yerde her zaman çok dikkatli davranmaları «Resmî bir tebliğ» ile bildirilmiştir.

Tebliğde sadece bu hususlara değil, ayrıca «Türkiye'yi temsil eden bütün resmî binalarda» ciddi emniyet tertibatının kurulması, alarm zillerinin bulunması ve her an polise bilgi verilebilecek duruma getirilmesi istenmiştir.

Sıkıyönetim mahkemesinin karar safhasına geldiği, şu günlerde verilebilecek idam cezalını durdurmak ve verilmiş olanları da kaldırmak maksadıyla komünist tahrikçilerin yurt içinde yapamadıkları hareketleri, yurt dışında yapmaları muhtemel olduğu için bir tamim gönderilmiştir. Bilhassa Almanya'da ve Fransa'da başlatılan kampanyaların sonu bu noktaya varacaktır. Henüz yakalanmayan komünistlerin yurt dışına kaçmış olmaları bu ihtimali kuvvetlendirmektedir.

İsrail Casusu

Sovyet Maliye Bakanı Vasili toplantısında 1972 yılı bütçe tasarısını okurken askeri bütçenin 295 milyar 35 milyon lira olduğunu açıklamıştır. Buna göre geçen yılki askeri bütçe ile bu yıl açıklanan askeri bütçe arasında büyük bir fark olmamıştır. Bütçenin sanayiye ayrılan kısmında ise 1971 bütçesine nazaran %9,6lık bir artış göze çarpmıştır.

HAŞHAŞ

Haşhaş ekiminin yasaklanmasından sonra bu tarım ürününün istihsalı ile uğraşan köylüler Ziraat Odaları kanalı ile ekimin yeniden serbest bırakılması için teşebbüse geçmişlerdir.

Uşak, Afyon, Isparta, Burdur ve Denizli çevresinde haşhaş ekiminin yapıldığı binlerce dönüm sürülmüş arazi şimdi bomboş beklemektedir.

Köylüler üretimin serbest bırakılmasını, hatta sütü alınmadan bir üretim olmasını istemekte, bunun kontrolünün de oldukça basit olduğunu belirtmektedirler.

Irak Türkleri

Bilindiği gibi bir müddet önce Irak'taki Türk okulları kapatılmıştı. Türk çevreleri bu durumu protesto edince Irak hükümeti baskılarını daha da artırmıştır. Bu konuda Irak Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Derneği Başkanı Dr. Neffî Demirci yayınladığı bildiriye şöyle demektedir. «Türklerin kanunî bir şekilde hak aramalarına karşılık Irak'ta polis Kerkük, Telâfer, Tuzhurmatu ve Kifri gibi şehirlerde geniş tevkifata başlanmıştır. Birçok Türk göz altına alınmış, bir çoğu da tevkif edilmiştir. Boykotu teşvik ettiği sebebiyle kara kollarda dayak atılan Türkler arasında bir öğretmen öldürül müştür.»

İsrail'de Çekişme

İsrail'de yayınlanmakta olan «Maariv» gazetesine göre ABD Dışişleri Bakanı William Rogers İsrail'i sert bir dille tenkit etmiş ve olumsuz tutumundan dolayı İsrail'in dünya devletleri arasında tecrit olduğunu söylemiştir. Ayrıca gazetenin yazdığına göre Rogers İsrail'in halen içten parçalanma halinde olduğunu da ifade etmiştir. İsrail'in iç çekişmeler içerisinde olduğu doğrudur. Bu Yahudi düşüncesinin tabii neticesidir. Diğer taraftan Golda Meir'in de aynı derttten muzdarip olduğu, «dış tehlikelere karşı, Yahudileri güç birliğine» çağırmasından anlaşılacak tadır.

MİLLÎ KÜLTÜRÜ İHYA EDİN BAY HALMAN!

Kültür Bakanlığı'na getirildikten hemen sonra, millî kültürün ihyası yolunda verilen vaatleriniz vardı bay Halman. Milletimize ümid olan vaatleriniz. Millî ideallere gönül veren aydınlar da acaba? Sorusuna rağmen sevinç uyandırmıştınız. Gel gör ki, icraatlarınız, vaatlerinize ters düştü. Şimdi biz tarihin ve milletimizin bize yüklediği mesuliyet ile size bazı hatırlatmalarda bulunacağız.

Yanan «Kültür Sarayı»nın ismini kültür merkezi olarak değiştirirken gösterdiğiniz sebebi, üzümlere sütunlarımıza aktaracağız:

«Saray kelimesini kaldırma nedenimize gelince Cumhuriyet saray kurmaz, çünkü saray halka kapalı bir yerdir. Bir hanedana aittir. Oysa Cumhuriyetin yaptığı her şey halk içindir ve halka açıktır. Bu yüzden merkez kelimesini uygun bulduk.»

Üzüldük ve hayretle karşıladık. Bir müesseseye yeni bir isim takabilirsiniz. Ama polemiklere yol açacak böyle bir ifadeye ne lüzum var. Bu kadar basit bir ifade tarzı kullanmak, saraylarınız üzerine bir mirasyedi gibi çöktüğümüz o ecdadın ruhunu, emin olun rencide edecektir.

İş kelime oyunları ile başka mecralara çekmek teki harekette, art niyet aramak sevdasında değiliz. Şu kadarını söyleyelim ki, Cumhuriyet de saray yapmıştır bay Halman! Hem de halka açık saray... İşte Belediye sarayı, işte Adliye sarayı... Eğer mesele isimde ise. Değiştirelim mi bütün bunları.

Bir resim sergisinin açılış kokteylinde bir manken ile tanıştığınızda da: «İnanın İngiltere kraliçesi ile tanıştığımda bu kadar heyecanlanmamıştım.» demistiniz. Hatırlatalım ki bu çeşit davranışlar devlet itibarını sarsmak isteyenler için en güzel istismar vesileleridir. Bir bakanın, devlet zedeleme fırsatçılarının bilmeden de olsa verdiği bu imkân bizi yine üz müştür.

Ankara'da temsil edilen Prokofiev'in «Romeo ve Juliet» balesinin galasından sonra, Dame Ninette De Valois'ya, Türk Balesinin 25. yılı münasebetiyle vermiş olduğunuz Devlet Kültür Armağanının da üzerinde duracağız. Valois, ilk defa bir yabancıya layık görülen bu armağana layıktır veya değildir. Onun münakaşasını da yapmayacağız.

Bu armağanın bundan sonraki namzetleri söylemildiğine göre, Leopold Stakowski, Nadia Boulanger, Richard Ertinghausen, Prof. Bernard Lewis ve Carl Ebert imiş. Bu da bir yana...

Öğrenmek istediğimiz, balenin millî kültürdeki yeri neresidir? Yoksa biz mi millî kültürün ne manaya geldiğini yanlış anlıyoruz? Eğer asırlarca dünyaya insanlık ve medeniyet ışığı yakmış milletimiz zihin yüksek kültürünün bir temsilcisi, düşman ideolojilerin tahakküm aleti olan yabancı kültürü teşvik ederse biz şikâyetimizi hangi merciye yapalım. Yol gösterin bay Halman.

Düşmanlığımız bale oyununa değil. Kim ise sahibi o yapsın, oynasın. Bize Erzurum'da daşının Bar'ı, Karadeniz'in yağız delikanlısının Horon'u, Aydın efesinin diz vuruşu yeter.

Bale yerine, millî benliğimizi sarsan, ruhuyla hemahenk olduğumuz bu millî havayı teşvik ediniz. Göreceksiniz sizi millet, yüceltecektir.

Kültür mefhumunu tarifte E.B. Tylor ve C. Wissler'inki gibi eksik, Sosyolog Thurnwold ve Mac İver'inki gibi yanlış değerlendirmelere sapsmadan şunu söyleyebiliriz: Kültür; ilmin, idealin ve inancın, milletin şahsiyetine uygun olarak aldığı şekildir. Millî kültürün korunmasının ve yüceltmenin ilk yolu ise millî ruhu kuvvetlendirmektir. Bu da millî düşünce hareketinin uyanmasına bağlıdır.

Bunun haricindeki her yol eksik ve neticesiz olur...

Basın Bir Sahtekârı Daha Ele Verdi

Dünyanın her yerinde komünizmi propaganda edenler, komünist faaliyetlerini yürütenler ve bu faaliyetlere önderlik edenler çok defa Yahudiler olmuştur. Bu kimseler eğer Yahudi değilse, ya masondurlar, yahut da yahudiliğin madî ve manevî köleleridir. Arkada bıraktığımız günler içinde Alman kabinesindeki bir bakanın istifası bu gerçeğe ışık tutan bir olaydır. Philippe Rosenthal isimli meclis üyesi meclisin çalışmasını protesto mahiyetinde istifa etti. Basında Rosenthal'la ilgili şu ifadeler yayınlandı:

«Philippe Rosenthal milyoner bir sosyalisttir. Çok renkli bir kişiliği vardır. Pek gençken damarlarındaki Yahudi kanından haberi olmadığından 1932 de Hitler Gençlik Örgütüne girmişti. Birkaç yıl sonra ataları arasında bir kaç Yahudi bulunduğu tesbit edilince Almanya'dan ailesiyle kaçmıştı.»

«Savaş sonunda bütün Alman Esir kamplarında eğitim programlarının uygulanmasıyla sorumlu kişi idi.»

«Kızıl işveren olarak adlandırılan Rosenthal Alman Burjuvazisinin devamlı olarak korkulu rüyalar görmesine sebep fikirler ve teşebbüsler ileri sürmektedir. Proleterlere yeni haklar verilmesini ve bilhassa yönetime katılmalarını savunmak tadır

«Rosenthal Sanayici bir milyoncu olduğu halde nasıl Sos

yalist olabildiği sorusuna, Friedrich Hegel de bir müteşebbisdi» cevabını vermektedir. (Cumhuriyet, 24 Kasım 1971)

Burada dikkatli çeken bir husus da Sosyalist olarak geçinen Rosenthal'ın; Yahudi olduktan başka, aynı zamanda milyoner olmasıdır. Yani Rosenthal tipik bir **'kapitalist sosyalist'** tir. O da başkaları gibi işçi haklarından (!), işçi emeğinden (!) bahsediyor. Ancak sosyalizm maskesi arkasında gizlenen bu kimselerin, işçi ve köylüyle uzaktan ve yakından hiç ilgileri yoktur. Sefaletin ve yızdırabın ne demek olduğunu katiyyen bilmezler.

Çünkü hayatları boyunca zenginlik, debdebe ve ihtişam içinde yaşamışlardır.

Türkiye'de de sosyalist geçinip hem işçi - köylü edebiyatı yapan, hem de günlük sarfiyatı 1000 liranın altına düşmeyecek çok kimsede biliriz. Ve yine çok kimsede biliriz ki, hem Amerikan düşmanlığı yapar, hem de dolarla beslenirler.

Ancak bütün dünyada insanlık ve Türkiye'de milletimiz kimin kendinden yana olduğunu çoktan öğrenmiştir. Halk kimin kaç sayar olduğunu çok iyi bilir, ve sahtekârlara gereken dersi icabettiği şekilde verir. Bu hususta en adil mahkeme, yanılmıyorsa herhalde millet vicdanı, realitenin şaşmaz ölçü südür. O mahkemede temize çıkarılara ne mutlu!

Basındaki Çirkin Tecavüzlerden Millî Hayatın Temeli Din Korunmalı

Ülkemizde bazı kanunlar vardır, onların vazifeleri millet ve devlet olarak güvenliğimize, şeref ve naysiyetimize gölge düşürecek fılleri önlemektir. Buna göre meselâ Devletin temel müesseseleri aleyhinde bulunmak, milî emniyet, Cumhurbaşkanlığı, adliye gibi müesseselere hakaret etmek suç teşkil eder ve bu suçları irtikâp edenler cezalandırılır. Bunun benzerleri çoktur. Keza bayrağımıza vaki bir hakaret de aynı şekilde karşılık bulur. Bu gayet tabii, gayet normal ve zarurî haldir.

Bunların yanında dinî müesseselere yapılan hakaretler, ıbadete, içtimâî ve ahlâkî müeyyidelere vukubulan tecavüz-

ler de aynı şekilde suç teşkil ederler. Ve suçluların da cezalandırılması gerekir. Çünkü bu unsurlar da kanunlarla teminat altına alınmış olup, ülkemizin içtimai, ahlâkî, iktisadî ve kültürel yapısı cihetinden büyük değerler arzederler. Halkımızın dinî duyguları, dinî hisleri de tıpkı, vatani, istiklâlî bayrağı, namusu, haysiyetî ve devletî gibi mukaddestir. Ve korunması gereklidir. Eğer bu müesseselere yapılacak tecavüzler cezalandırılmaz ve karşılıksız bırakılırsa halkımız bir takım yollara başvurur. Gayrı kanunî de olsa. Neticede zuhur edecek uygunsuz haller de içtimai yapımızı zedeler. O halde halkın gayrı kanunî yolla-

ra sapmasını önlemek için, kendi değerlerini bizzat kol kuvvetiyle kendisinin koruyacağı vasatı hasıl etmemek lâzımdır.

12 Mart Muhtırasından sonra milli değerlere ve dinî müesseselere vaki hücumlarda gözle görülür bir azalma oldu. Ancak son zamanlarda eskisinin yerine çıkarılmaya çalışılan «Yeni Ortam» tecavüzlerini durdurmadi. Her sayısında buram buram millet düşmanlığı kokan derginin son sayısında, bir okuyucu ağzıyla dinî duygulara, İslâmın temellerine şöyle hakaret ediliyor:

Binlerce yıl evvelki düzen ve sisteme göre -fakat bugünün gerçeklerine hiç uymayan usul lerle- fikre, zekât, hac, ibadet, sevap gibi beyan ve yorumlar ve Orta Çağ sistemi telkinler gayrı, ciddi olmakla beraber kendi kendimizi aldatmak de ğil midir? Muasır medeniyet seviye yüksekli ği, reform gibi ö zlem ve ö ğ ünelerimiz, bil mem nasıl mütalâa edilir...>

«Dirhem, miskal, akça ve memleketimizin ürünü olmayan, hurma karşılığı gibi fitre beyanları, hac ve zekât, yorum ve telkinleri zamanımıza göre, en azından gayrı mantıklı olmuyor mu? Bugün halkımızın çoğunluğu Orta Çağ seviye ve sistemi içinde ve ümmet eğitimidir.»

«Köylerde, hatta kentlerde bile, hurafeli telkinler altında etkilenen teselli ve teslimiyet içinde, her türlü akılcı yönden yoksun ve Orta Çağ yaşantısında olan halkımızın bu halde birakılması, elbette ki hiç kimseye yararlı olamaz.»

Aslında Orta Çağ düşüncesi olan Ortamcıların kendi sistemleridir. Çünkü Marxizm, Marx isimli bir yahudinin havra telkinlerine dayanan son derece süflî, çürük ve mantıksız bir düşünce şeklidir. İşte tabiatı. Bütün insanlığı ızdıraptan ızdıraba sürükleyen kan, vahşet ve zulüm çemberi. Rusya ve Çin'de Marxizm adına yapılan milyonluk katliamlar. Milyonlarca insanın eti, kemigi kanı ve gözyaşı üzerinde ayakta durabilen Marxizm... Kozmoslarla, Lunalarla Sibirya içlerinden ta fezaya, hatta ayak kadar ulaşan feryat ve inilti sesleri. İşte bay Ortamcıların hayal ettiği sistem herhalde bundan başkası değildir. Ve onlara; devlet, din, vatan ve millet düşmanlığının iksiri, kölesi oldukları bu ülkelerden gelmektedir.

Milletimizin hayat idealleri ve dinimizin temelleri, millî bün yemiz ve içtimâî yapımız bakımından bu müfterilere karşı korunmak zorundadır. Bu yapı mazsa millî bün yemize ekilen bu nifak tohumları boy atıp bû yüyecek ve millî varlığımızı tehdit eder hale gelecektir. Kızıl gerillanın sesinin kırıldığı şu günlerde; halkımızın, millî iradeyi temsil eden mercilerden beklediği, gayrı millî basının tecavüzlerinin durdurulması, millî ve dinî hislerinin korunmasıdır.

— Bütün dünyada Kızıl Çin'i, politik sahneye lause edenler, dikkat edilmişse Yahudilerdir. Türkiye de bu meselede istisna teşkil etmemektedir. Abdi'nin gazetesinde Yahudi kalem Sami Kohen Çin'e gidip, orayı Türkiye'ye tanıtmaya başlamıştır. İlk olarak da, Maocuları Kızıl Çin'in tasvib etmediğini manşete geçirmiştir. Kızıl Çin'i masum göstermek için atılmış olan bu manşet, acaba Milliyet'e veya beynelmilel Yahudiliğe ne kâr getirdi?

Bir Hatıratın İfşâ Ettiği Gerçek

Yıl 1963. Ben Gorion Kopen
hang'da, Washington ile Mosko
va arasında kullanışlı bir ha
berleşme cihazının kuruluştası
nı teklif ediyor. Ve teknisyen
ler derhal faaliyete geçiyorlar.
Büyük bir gizlilik içinde «Kır
mız Telefon» kuruluyor. Röy
lece Amerika ve Rusya bu hat
la birbirine bağlanmış oluyor.
Bu telefon hattı, iki ülke ara
sındaki görüşmeleri, Moskova
ve Washington'dan idare etmek
için kullanılır. Zaten Ben Go
rion, meselelerin bu telefonla
hali için bu hattın kurdurul
masını teklif etmişti.

Ve nihayet yıl 1967. Orta Doğu'da Beynelmilel Yahudiliğin ilk hedefini gerçekleştirecek korkunç bir savaş patlak veriyor. Savaşla aynı anda Kırmızı telefon da çalışmaya başlıyor. Sözde ebedi düşman olan iki devlet, telefon ahizeleri başında pazarlığa oturuyorlar. Aralarında ne konuşuyorlarını kesin olarak bilmiyoruz. Ancak zamanın Cumhurbaşkanı

nı Johnson şu kadarını haber veriyor. Bu ifşaat Johnson'un basında yayınlanan hatıraların dan alınmıştır:

«Sayın Başkan, Kırmızı Te-
lefon çalışıyor.»

«5 Haz. 1967 sabahı, saat sekizden biraz önce Beyazsaraydaki yatak odanın telefonu çaldı, Bob Mc Namara o zamana kadar hiçbir Amerika Cumhuriyet başkanının duymadığı bir haber veriyordu. «Sayın Başkan» dedi, «Kırmızı telefon çalışı-

«Kırmızı Telefon Moskova ile Washington'u birbirine bağlayan özel bir teletip hattı. Teknisyenler buna Molink derler. Gayesi ciddi kriz anlarında Sovyet liderleriyle Amerikan Cumhurbaşkanının arasında kesin süratli bağlantı sağlamak, böylece gecikme ve anlaşmazlık tehlikelerini ortadan kaldırmaktır.» (24 Kasım 1970 Tercüman.)

Kırmızı Telefon bundan son
ra Arap İsrail harbinde 20
defadan fazla kullanılmıştır. Di

ğer ciddi meselelerde kaç ke-
re kullanıldığı ve hangi pazar-
lıklara girildiği malûm değil.
Gerçek olanı şu ki, bu telefo-
nun hiçbir zaman insanlığın
faydasına çalışmış olmaması-
dır.

Öte yandan İsrail - Arap savaşında, İsrail ile Amerika münaşebetlerini Johnson şöyle a2latıyor:

Eban'a: «İsrail yalnız kalma-
yacak» dedim!

Eban, Akabe körfezini açık tutmak için Amerika'nın ne yapmaya hazır olduğunu sor-du.

«Önemli nokta sayın Bakan» dedim, «Bir harp çıktığı takdirde sizin hükümetinizin sorumlu olmamasıdır.» Sonra gayet yavaş ve kesin bir tonla «İsrail yalnız kalmak istemediği müddetçe yalnız kalmayacak» diye ilâve ettim.

Eban sustu, ben cümleyi tek
rarladım. Görüşmenin sonuna
doğru Eban, kelimeleri dikkat-
le seçerek, «Bashakana boğaz

ve körfezi açık tutmak için her gayreti göstereceğinizi söyledim. Hatalı olmam değil mi?» dedi. Kendisine başbakanına bu teminatı vermekte hatalı olmayacağını söyledim.

Konuşmamızın sonunda açık anlaşmaya varmıştık. Önümüzdeki günlerde iki hükümet de Akabe körfezini açma yollarını arayacaktı.»

«26 Mayıs akşamı Washing-
ton'a gelen İsrail Dışişleri Ba-

kanı Abba Eban ile görüştüm, konuşmamız açık ve düüstü. (...) Mc Namara da oradaydı ve Eban'a buluşlarımızın bir öz-tini vermesini istedim. Üç ayrı istihbarat kolu meseleyi incelemişti.

(Aynı gazete 25 Kasım 1971)

İsrail ve Beynelmîlêl yahudî-
liğin başarısı, efsanevî konula-
ra bağlanmamalıdır. Başarıları
uşak ruhlu devlet adamları
bulabilmeleridir. Bu uşak ruh
lu devlet adamları, bazan ken-
di kimliklerini, başına aksade
hatıralarına aktarmaktadırlar.